

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 24, П'ЯТНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 24, FRIDAY, JUNE 16, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Не руйнуймо Землю, наш спільний дім

Петро Часто

Сучасна людина, переймаючись потребами щоденного виживання, дуже рідко, занадто рідко усвідомлює, що як би успішно вона не дбала про особисті інтереси, про свою приватну оселю й ідеальний порядок у ній, біди не уникнути, якщо під загрозою опиниться наш спільний дім – планета Земля. На жаль, ми рухаємося саме в цей небезпечний бік. Все більше тривоги в поокремих голосах екологів, але вже й Організація Об'єднаних Націй визнала, що згубний вплив людської діяльності на природне довкілля, зокрема на зміну клімату, – це друга за гостротою глобальна проблема після розпання міжнародного тероризму.

І не слід думати, що біда ще деє далеко, біля екватора, в зоні пустель, де вже й нині бракує питної води і все меншає земельних площ для вирощування харчових продуктів. З усепплянетним потеплінням під загрозою опиняться всі без винятку кліматичні пояси.

Учені передбачають, що, наприклад, Голандія втратить 60 відс. своєї економіки, якщо температура підвищиться лише на 2 градуси. Підвищення ж аж на 4 градуси може спричинити новий світовий потоп, знищення під водою десятків найбільших міст світу і цілих держав.

І вже нема часу на „шкрябання потилиці“, на сумніви і марні сподівання, що, може, якось обійдеться, нема часу на політичні хитрощі, метою котрих є захистити економічні інтереси і надприбутки промислових монополій.

Тому дивно було слухати завжди раніше ніби поміркованого, розважливого Віце-президента США Майка Пенса, який під час недавньої зустрічі з мотоциклістами в Айові так несподівано виправдовував рішення Президента Дональда Трампа скасувати участь США у Паризькій кліматичній угоді: мовляв, Президент Трамп дбає про американські міста, а про європейські нехай дбають їхні провідники. З цього пояснення виходить, ніби є два клімати на планеті – американський і європейський. Це так само звучить, як сказати, що й сонць над землею два, і два місяці.

Паризька угода вступила в дію 4 листопада 2016 року і передбачає спільні зобов'язання майже 200 держав, котрі її підписали, зменшити шкідливі викиди в атмосферу – йдеться зокрема про діоксид вуглецю. Очевидно, погодження положень і вимог Угоди далось державам-учасникам нелегко, тому вона, на думку американського професора Джеймса Гансена, зам'яка, заліберальна. Й от – США виходять навіть з такої.

Це – поганий знак для всього світового співтовариства, оскільки дотепер США відігравали провідну роль у боротьбі зі змінами клімату на планеті. Відсутність Америки в угоді створить вакуум, яким неминуче скористається Китай, котрий зазіхає на економічне провідництво в

(Закінчення на стор. 18)

Президенти України і Словаччини відчинили „двері“ до Європи

Президент України Петро Порошенко та Президент Словачької Республіки Андрей Кіска відчинили символічні „двері“ до Європи. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

УЖГОРОД, Закарпатська область. – 11 червня Президент України Петро Порошенко та Президент Словачької Республіки Андрей Кіска взяли участь у символічній церемонії на словацько-українському кордоні з нагоди запровадження безвізового режиму між Україною та країнами Шенгенської зони. На пропускному пункті „Ужгород“ вони відчинили символічні „двері“ до Європи.

Президент Словаччини А. Кіска закликав Україну продовжувати реформи.

Президент України П. Порошенко запевнив, що Київ продовжуватиме реформи.

„Чим більший прогрес ми демонструємо на шляху реформ, тим більше аргументів у мене

і в українського народу з'являється для того, щоб надати Україні перспективу членства у Європейському Союзі“, – сказав П. Порошенко.

Він підкреслив, що українська влада, зі свого боку, робить все щоб зробити подорожі до Європи більш доступними. „Запустили нові потяги до сусідніх європейських країн, разом з нашою митною та прикордонною службами спільно облаштуємо пункти пропуску і будемо робити єдину контролю з нашими словацькими, польськими, румунськими і угорськими партнерами, як символ дружби і довіри між нашими країнами“, – повідомив П. Порошенко.

Радіо Свобода, УНІАН

Провели Перший бізнес-форум діаспори

Промовляє голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Ратушний. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 18-19 травня відбувся Перший бізнес-форум української діаспори, який організували Торгово-промислова палата України та Українська Всесвітня Координаційна Рада (УВКР) на прохання ділових кіл України та світового українства за сприянням уряду України. У зустрічі взяли участь представники ділових кіл українського походження з 15 країн світу та понад 150-ти підприємців з України.

З вітанням до учасників форуму звернулися Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, президент Торгово-промислової палати України Геннадій Чижиков та голова УВКР Михайло Ратушний. Виступили народні депутати України Іван Крулько – голова міжфракційного Об'єднання світового українства, Сер-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ США закликали припинити обстріли

КИЇВ. – 11 червня Посольство США в Україні закликали припинити бойові дії на Донбасі, зокрема обстріли житлових кварталів. „Нові обстріли і більше жертв за останні два тижні – кількість жертв у 2017 році вдвічі більша, ніж у 2016-му. Обстріли житлових районів є неприйнятними. Бойові дії мусять припинитися“, – мовиться у повідомленні посольства. У посольстві посиляються на дані Спеціальної моніторингової місії, згідно з якими у 2017 році на Донбасі постраждали 219 цивільних – 44 вбиті і 175 поранені. (*Радіо Свобода*)

■ Пригадали про дії Юлії Тимошенко

КИЇВ. – „Бльок Петра Порошенка“ (БПП) вимагає розслідувати газовий контракт 2009 року, підписаний колишнім прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко разом з прем'єр-міністром Російської Федерації Володимиром Путіним. Про це 6 червня на погоджувальній раді фракцій парламенту заявив керівник фракції БПП, колишній представник президента у Верховній Раді Артур Герасимов. Ю. Тимошенко звинувачення на свою адресу називає спробою влади дискредитувати її особисто та партію „Батьківщину“, як головну опозиційну силу. П. Порошенко і Ю. Тимошенко – сьогодні найпопулярніші політики країни. Якщо б вибори президента проходили зараз, то саме вони мали б найбільшу підтримку виборців. (*„Укрінформ“*)

■ Україна хоче увійти в НАТО

КИЇВ. – 8 червня Верховна Рада законодавчо закріпила пріоритетність членства України в НАТО. За ухвалення законопроекту проголосували 276 депутатів (з мінімально необхідних 226). Автори законопроекту визначили, що основними засадами зовнішньої політики України є поглиблення співпраці з НАТО з метою набуття членства у НАТО. Один з авторів законопроекту – голова Верховної Ради Андрій Парубій. У НАТО наголошують, що позиція союзу залишається незмінною: Україна має право на вступ, коли Київ висловить бажання вступати і виконає необхідні умови. Натомість Росія вимагає „гарантій невступу України в НАТО“. (*Радіо Свобода*)

■ Зустрілися президенти двох країн

ХАРКІВ. – 9 червня відбулась робоча зустріч президента України Петра Порошенка та Президента Литви Дале Грібаускайте, яка брала безпосередню участь в переговорах щодо надання „безвізу“ Україні. Президент Литви передала П. Порошенкові для вояків, які воюють на фронті, оптичний прилад, який допомагає стежити за ворогом з укриття. Литва з перших днів російсько-української війни допомагає українській армії летальною зброєю, уніформою, медикаментами, лікує у своїх шпиталях бійців із найскладнішими пораненнями та реабілітує їх у своїх центрах. П. Порошенко повідомив, що за цей час з ініціативи Д. Грібаускайте лікування пройшли 153 вояки. 11 червня перший літак з українськими урядовцями та туристами приймав Вільнюс, а П. Порошенко святкував „безвіз“ на українсько-словацькому кордоні, що пролягає Закарпаттям. Там відбулася офіційна церемонія вступу „безвізу“ з участю П. Порошенка і Президента Словаччини Андрія Кіски. (*Радіо Свобода*)

■ Смерть знайшла порушника

КОРОСТИШІВ, Житомирська область. – 23-річний Дмитро Червонюк, син власників Рівненського льонокомбінату Олега і Галини Червонюків, 8 червня зіткнувся на мотоциклі з вантажівкою і загинув. У серпні 2013 року в центрі Хмельницького Д. Червонюк, перебуваючи в нетверезому стані за кермом авта, на високій швидкості на пішохідному переході збив 26-річного працівника поліції. Після цього він раптово опинився в неврологічному відділенні обласної лікарні і суд амнестував його на підставі присудження третьої групи інвалідності та утримання малолітньої дочки. У 2015 році, після апеляції сторони звинувачення, це рішення було вдруге ухвалене судом. Загибель Д. Червонюка викликала значний розголос в Україні. (*Радіо Свобода*)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Крим ми повернемо

Богдан Яременко

Насправді найбільшою проблемою України на шляху повернення суверенітету над Кримом є відсутність в Україні чітко сформульованої політичної волі та замовлення для вирішення цього завдання. За три роки окупації українською владою не створено концепції чи стратегії, і як наслідок – структур для реалізації цього завдання.

Територія Автономної Республіки Крим визнана законодавчо тимчасово окупованою територією. Разом з тим, в жодному законодавчому акті України не визначено завдання деокупації чи відновлення суверенітету та територіальної цілісності України.

Відтак не варто дивуватися, що дії української влади впродовж цього періоду були нескордировані та безсистемні. Інтерес з боку різних державних інституцій до теми повернення тимчасово окупованих територій лише починає проявлятися, а підходи урізноманітнюються від окремих проєктів реінтеграції без обговорення шляхів деокупації до звичайного реагування на поточні події чи потреби.

Одним з наслідків такої ситуації є те, що переважна більшість українців хоч і переконані, що по праву Крим є і має бути українським, не мають впевненості в тому, що мета його повернення є досяжною.

Ми розуміємо, що за нинішніх обставин твердження „Крим ми повернемо“ комусь може здатися надто бравурним, категоричним, безапеляційним. Але для нас, колективу „Майдану закордонних справ“, цей висновок добре аргументований і підкріплений результатами трьох років наполегливої системної праці, деякі з яких наведені у представленій доповіді.

Перш за все, окупація Криму виявила найслабші характеристики нашого ворога – Російської Федерації.

Росія масивна, але – слабка. Вона не має політичної системи, яка дозволяла би спрямовувати потенціал народу на розвиток і процвітання. Росія не має політичного прошарку, який реалістично та відповідально аналізує світ довкола Росії, здатний сформулювати і реалізувати прагматичну конструктивну програму розвитку своєї держави та народу. В парадигмі примату інтересів держави (в Росії це ототожнюється з владою) над інтересом громадянина і народу поява в Російській Федерації найближчим часом подібної програми залишатиметься неможливою. Росія не має ефективної економіки та економічної перспективи, вкрай погано урядується та управляється, а ситуація значно погіршується усепоширюючою корупцією, глибокою системною взаємозалежністю між владою та силовим апаратом, як основою управлінської вертикалі, та організованою злочинністю. Відсутність справжніх загальнолюдських цінностей, які сприймалися б як основа для розвитку переважною більшістю російського суспільства, та моральної складової в російській політиці робить росіян ще більш вразливими для зовнішніх впливів та пропаганди, ніж інші народи, які сьогодні відчують на собі вплив пропаганди російської. Вплив російської пропаганди на російське суспільство є всеохоплюючим лише за умови своєї безальтернативності.

Відсутність ефективної системи управління економічними, соціальними та політичними процесами змушує фашистувачу кліку російського керівництва робити ставку на силу та залякування. Як довго це може працювати на внутрішньому ринку Росії, залишається питанням, яке потрібно ретельно досліджувати.

Але зовнішньополітичні наслідки цих підходів вже очевидні, і ставатимуть більш зримими та відчутними з кожним наступним днем. Частина світу (найзаможніша і найкраще організована) відчула в Росії загрозу і розпочала системно готуватися до протидії та усунення цієї загрози. Інша частина світу, яка дивилася на Росію як на інструмент протидії Заходові, стримування глобалізму чи джерело отримання підтримки для власного виживання, вже має, а в подальшому матиме усе більше підстав розуміти, що Росія безперспективна країна у вигляді одного з центрів нового багатополярного світу. Росія не витримає змагання у багатополярності. Ні зі США, ні з ЕС, ні з Китаєм.

Територія не є в нинішньому світі основним мірилом успішності. Переваги, отримані через надзабезпеченість природними ресурсами Росія з надлишком компенсує власною корумпованістю та управлінською безпорадністю, негативними демографічними процесами. Аргумент ядерної зброї залишатиметься актуальним для стратегічного військового стримування, але не для розвитку і не для збільшення зовнішньої та внутрішньої привабливості Росії.

Можна зауважити, що описані тут проблеми внутрішньої організації Росії характерні і для України. Це так, але українське суспільство принаймні зауважує це та сформувало відповідний запит на зміни. Цей запит далеко не реалізований, але тим не менше існує і, сподіваємось, буде щоразу більш відчутним фактором розвитку внутрішніх процесів в Україні. Позиціонування України як частини західної цивілізації, що базується на загальнолюдських цінностях, відкриватиме та підтримуватиме не лише перспективи розвитку, але і можливість отримання додаткових зовнішніх ресурсів для цього. Попри достатньо песимістичну картину сьогодні, Україна, з нашої точки зору, в стратегічному вимірі має кращі за Росію шанси на успіх. А відтак і на відновлення справедливості та законності – поновлення територіальної цілісності України.

Як не згаяти час? На період розвитку і накопичення ресурсів, достатніх для успішного повернення та утримання Криму та решти тимчасово окупованих територій України маємо багато „домашньої роботи“.

На міжнародній арені слід суттєво активізувати інформаційну та роз'яснювальну роботу з метою:

- максимального використання політичного, дипломатичного та іншого тиску з боку світового співтовариства на Росію задля полегшення умов проживання громадян України на тимчасово окупованій території;
- недопущення визнання з боку міжнародного співтовариства факту анексії Криму Російською Федерацією;
- нарощування санкцій проти Росії та підвищення їх ефективності.

У відносинах з Росією Україна має далі проводити політику санкцій та обмежень, покликану створити механізми негативного, а в ідеалі – руйнівного, впливу на економічну та соціальну ситуацію в Криму та Росії загалом. При цьому Україні варто посилено працювати також над створенням інструментів інформаційного впливу на Росію.

У внутрішній політиці завдання України досить повно і чітко сформульовані за наслідками минулорічних парламентських слухань „Стратегія реінтеграції в Україну тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополь: проблемні питання, шляхи, методи та способи“. Стисло – це удосконалення правової та нормативної бази, створення системи державних органів управління проблематикою деокупації та реінтеграції, створення центрів підготовки кадрів для забезпечення освітніх, наукових, адміністративних та інших потреб у діяльності на кримському напрямку.

Менш нагальним є завдання почати опрацьовувати програми та механізми реінтеграції, що будуть задіяні після деокупації півострова. Серед іншого, уже сьогодні варто задуматися над створенням відповідних фінансових резерв.

Також має бути розроблена комплексна програма заохочення громадян України на тимчасово окупованих територіях підтримувати постійний контакт з батьківщиною. На території материкової України необхідно створити ефективні механізми захисту усесторонніх інтересів українців, що проживають на тимчасово окупованих територіях (від отримання документів – до можливості отримання освіти чи медичної допомоги та усе ін.).

Звичайно, усе це не матиме жодного сенсу, якщо впродовж осяжного періоду часу Україна не набуде економічної та військової потуги, достатньої для вирішення проблеми деокупації.

Богдан Яременко – голова правління позапартійної неприбуткової організації „Майдан закордонних справ“, Київ.

НА ТЕМИ ДНЯ

Чому корупція небезпечна для довкілля

Олександр Петрик

Таке багатогранне явище як корупція можна визначити як використання адміністративного ресурсу, а саме, службового становища, можливостей і повноважень з метою отримання особистої вигоди. Загальновідомо, що корупція призводить до неефективного використання матеріальних і фінансових ресурсів, уповільнює економічне зростання і підриває довіру до державних інституцій.

Не менш важливим аспектом корупції в державних органах влади є негативний вплив на навколишнє середовище. Зокрема, корупція в інститутах, що відповідають за охорону навколишнього середовища (ОНС) в Україні, місцевих органах влади і контролюючих цю діяльність органах перерозподіляє кошти, що виділяються на ОНС або утилізацію відходів, в приватні „кишені“ корупціонерів. Вона також призводить до катастрофічних наслідків для здоров'я природи і населення, а також, може служити причиною техногенних катастроф.

Корупція в системі ОНС також посилює соціальну напругу і підриває довіру населення до інститутів влади в цілому, коли конфлікт між приватними інтересами корупціонерів від влади вступає в протиріччя з громадськими інтересами населення в охороні природи і власне життєвого середовища.

В Україні найбільш вразливим місцем для корупції в області ОНС є регуляторна діяльність місцевої влади у використанні фондів, в тому числі і бюджетних, для підтримки чистоти повітря, води і захисту природи, утилізації відходів, контролі інспекцій, видання різного роду дозволів та ліцензій, договорів на економічну діяльність або цільове використання землі.

Яскравим ілюстративним прикладом може служити поточна ситуація з величезним сміттєзвалищем в Києво-Святошинському районі між селами Крюківщина та Тарасівка неподалік від Києва. Уже котрий рік величезні гори сміття висотою з дев'ятиповерховий будинок на площі близько 23 гектарів отруюють повітря і воду навколишніх сіл, а також становлять безпосередню загрозу для здоров'я десятків тисяч людей, які живуть в безпосередній близькості від неї.

І хоча через протести місцевих активістів і населення звалище тимчасово закрили, місцеві жителі спостерігають продовження використання території звалища. Більш того, в безпосередній близькості від звалища на глибині не більше півметра проходить міжнародна газова магістраля, яка доставляє газ в Європу і ще дев'ять областей Укра-

їни. З настанням теплої погоди на звалищі встановили виділення великої кількості метану, який може вибухнути. Вибух біля газопроводу може привести до техногенної катастрофи великого масштабу.

Також слід зазначити, що звалище в Крюківщині знаходиться всього в семи кілометрах від міжнародного летовища „Жуляни“, хоча за законом ця відстань повинна бути мінімум 15 кілометрів. Численні зграї птахів, що кружляють над горами сміття, представляють серйозну загрозу для літаків, що злітають та сідають на злітну смугу серед житлових кварталів.

Незважаючи на багаторазові звернення до місцевих і обласних органів влади, пікети і багатоденні блякади звалища, встановлення порушень і документування зловживань місцевої влади з боку місцевої громади, питання закриття звалища і цивілізованого вирішення утилізації сміття не вирішене.

Причинами корупції в ОНС в Україні, при таманними будь-якому іншому секторі економіки, є недосконалість законодавства і необов'язковість виконання законів, відсутність підзвітності та прозорості в рішеннях влади, в даному випадку місцевих, низький рівень професіоналізму і слабка контролі за виконанням законів з боку контролюючих органів. А велетенські хабарі за використання території сміттєзвалища роблять місцеву владу „глухою“ до закликів громадськості.

Стратегія боротьби з корупцією в ОНС може включати в себе посилення прозорості та підзвітності в рішеннях і посилення механізму громадської контролі за рішеннями влади. Ефективним механізмом може стати надання уповноважень спеціальним представникам громадськості і групам активістів за контролею в прийнятті рішень щодо використання фінансових фондів, процесів утилізації, землекористування та економічної діяльності, особливо в природних зонах.

У процесі боротьби з корупцією особливе місце має займати громадське розслідування з об'єктивним висвітленням в мас-медіа з метою формування громадської думки про згубні наслідки корупції в справі охорони навколишнього середовища та активізація суспільства на боротьбу з нею.

Олександр Петрик працював в Національному банку України з початку незалежності України – 1991 року. У 2013-2017 роках працював Альтернативним виконавчим директором від України у Міжнародному Валютному Фонді у Вашингтоні. Доктор економічних наук, професор. Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Третину проводу мають становити жінки

КИЇВ. – 10 червня Віце-прем'єр-міністр з питань європейської і євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе заявила на спільній прес-конференції з виконавчим директором структури „ООН Жінки“, заступницею Генерального секретаря ООН Фумзіле Мламбо-Нгук, що 150 депутатів Верховної Ради і третину уряду мають становити жінки. Це забезпечить більш ефективну роботу, вищу якість ухвалення рішень, дозволить розглядати питання всебічно та всеохоплююче. („Урядовий портал“)

■ Україна подасть апеляцію

КИЇВ. – Україна подасть до 23 червня апеляцію на рішення суду Лондону щодо спору з Росією стосовно боргу в 3 млрд. дол., які уряд колишнього Президента України Віктора Януковича позичив в останні місяці перебування при владі. Про це 10 червня повідомило Міністерство фінансів України. У англійському суді триває провадження стосовно еврооблігацій на суму 3 млрд. дол. США, які нібито були випущені Україною у грудні 2013 року та повністю придбані Росією. На засіданні, яке відбулось 26 травня, суд продовжив термін подання апеляції України на 14 днів. У грудні 2013 року В. Янукович домовився з Володимиром Путіним, що Росія надасть Україні кредит на 15 млрд. дол. через розміщення українських цінних паперів, які викупить Москва. Москва вважає, що цей борг є суверенним боргом української держави. (BBC)

■ Відзначили 25-річчя BBC в Україні

КИЇВ. – На відзначенні 25-річчя Української служби BBC 10 червня привітала цю службу Посол України у Великій Британії Наталя Галібаренко. Посол Великої Британії в Україні Джудіт Гоф наполягала на головній функції BBC – говорити правду. Українська служба BBC невдовзі запустить телемовлення в Україні – випуск новин на 10-15 хвилин, який виходитиме на одному з українських каналів. (BBC)

■ Київський трамвай має 125 років

КИЇВ. – 17 червня на Конtrakтовій площі столиці відбудеться „Парада трамваїв“, присвячена 125-річчю київського електричного трамваю. Про це повідомив 10 червня генеральний директор підприємства „Київпастранс“ Дмитро Левченко. Відвідувачам покажуть понад 20 моделей трамваїв: від найстаріших до найсучасніших вагонів, які у різний час перевозили пасажирів, а також спецтехніку. У програмі – урочистий концерт, гра духової оркестри, виступ барабанщиків, святковий торт, а також погашення ювілейної марки. (BBC)

■ На Донбасі не стало води

ЯСИНУВАТА, Донецька область. – На Донеччині майже 400 тис. людей залишилися без водопостачання після обстрілів 8 червня. Поблизу села Василівка на непідконтрольній Україні території сталося пошкодження високовольтної лінії електропередач, що призвело до припинення електропостачання насосної станції, яка забезпечує водою три фільтрувальні станції на підконтрольній території. Станом на 10 червня водопостачання населенню здійснювалося погодинно з резервного резервуару. („Українська правда“)

■ Львів звернувся до уряду

ЛьВІВ. – 12 червня влада міста звернулася до Кабінету Міністрів з вимогою оголосити в місті надзвичайну екологічну ситуацію через ситуацію зі сміттям. Посадник міста Андрій Садовий заявив: „У нас не залишилось інших можливостей для уникнення екологічної біди“. Будівництво нового сміттєпереробного заводу перебуває на стадії проєктування і завершиться лише через два роки. 28 травня 2016 року сталася пожежа на звалищі побутових відходів у селі Грибовичі на Львівщині. Рятувальники кілька днів гасили вогонь, але 30 травня стався зсув ґрунту, і четверо працівників опинилися під завалами сміття. Відтоді сміттєзвалище було зачинене, а Львів зіткнувся з серйозною проблемою вивезення сміття. („Укрінформ“)

Провели Перший...

(Закінчення зі стор. 1)

гій Рудик, Віктор Романюк, від уряду – Богдан Дубас, представники української діаспори Михайло Петруняк (Еспанія), Анастасія Кравець (Андора), Ярослав Олач (США), Руслан Скробакас (Литва), Валентин Шиманюк (Австралія), Тарас Демкура (Україна) та пре-

зидент „Global Ukraine“ Біолета Москалу, які порушили ряд важливих питань щодо взаємодії представників закордонного підприємництва та державних органів України. Була організована робота профільних секцій.

За підсумками форуму прийнято меморандум, в якому погоджено зробити такі зустрічі щорічними та створити постійно діючий орган для координації діяльності підприємців українського походження за кордоном.

Делегати перед початком Першого бізнес-форуму діаспори. (Фото: Георгій Лук'ячук)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Масові арешти в Росії

МОСКВА. – Масові акції протесту проти корупції відбулися 12 червня в Москві, Санкт-Петербурзі та інших містах Росії. Сталася масові арешти учасників акцій. У Москві затримано 866 осіб. Заарештовано на 30 діб російського опозиціонера Олексія Навального. США і Євросоюз засудили затримання учасників протестних акцій проти корупції в Росії і закликали їх звільнити. („Укрінформ“)

■ Трамп обіцяє обороняти НАТО

ВАШІНГТОН. – На спільній прес-конференції 9 червня з Президентом Румунії Клавсом Йоганісом Президент США Дональд Трамп підтвердив зобов'язання США охороняти союзників НАТО проти можливого нападу. Відповідаючи на запитання чи він відгукнеться на заклик НАТО у зв'язку з п'ятою статтею угоди НАТО, яка каже, що атака на одного члена НАТО має бути трактована як атака на всіх членів альянсу, Д. Трамп сказав „так, абсолютно“. Зобов'язання Президента США щодо альянсу було поставлене під сумнів минулого місяця, коли на вершинній зустрічі НАТО в Брюсселі він не згадав цю статтю у своїй промові, але закликав країн-членів збільшити свої видатки на спільну оборону. Після нелегального захоплення Криму та підтримки озброєних бойовиків в Україні Росія стривожила Румунію та інші держави Східної Європи. („Business Insider“)

■ Зростає зловживання наркотиками

ВАШІНГТОН. – В минулому році число смертей у США від зловживання наркотиками зросло швидше, ніж коли-небудь, вбиваючи понад 60 тис. осіб. Виглядає, що це число зростатиме впродовж цього року. Про це говорив 6 червня заступник Головного прокурора Рад Розенштайн на спільній прес-конференції з урядовцями Управління з боротьби з наркотиками (DEA). Зловживання наркотиками тепер є головною причиною смерті американців нижче 50 років життя. В Європі також зростає число смертей з цієї причини: в 2015 році воно збільшилося на 6 відс. до 8,441 осіб, але воно може бути багато вище, бо деякі країни систематично недочислюють кількість жертв. („Voice of America“)

■ Ізраїльська розвідка розкрила пляни ІД

ВАШІНГТОН. – Шпигуни ізраїльського уряду провели кібератаку на оперативну діяльність бойовиків екстремістської організації „Ісламська Держава“ (ІД) і розкрили, що бомбовики ІД працювали над бомбою для портативного комп'ютера аби висадити літак під час лету. Про це написала газета „Нью-Йорк Таймс“ 12 червня. Внаслідок цього рідкісного успіху західних розвідувальних агенцій проти кібероперацій ІД, уряд США заборонив 21 березня пасажирам брати з собою портативні комп'ютери на літак, як також яке-небудь електронне приладдя розміром більше від мобільного телефону. Ця заборона стосується безпосередніх летів до США з 10-ти летовищ в Туреччині, на Середньому Сході та у Північній Африці. Відтак уряд Британії проголосив подібну заборону для летів з шістьох країн. („AFP“)

■ Македонія хоче увійти в ЕС і НАТО

БРЮСЕЛЬ. – Македонія плянує полагодити довготривалу суперечку з Грецією, щоб розпочати процес вступу до Європейського Союзу (ЕС) і НАТО. 12 червня новий Прем'єр-міністр Македонії Зоран Заєв приїхав до Брюсселю сказати європейцям про працю над компромісом з Грецією щодо 27-літньої суперечки над вживанням імені „Македонія“. З. Заєв додав, що його країна хоче вступити до ЕС і НАТО в „найкоротшому часі“. Росія та Сербія незадоволені такими починаннями Македонії. Росія перестерігає проти розширення НАТО. Сербія формально зберігає військовий неутралітет, але впродовж останніх трьох років проводить спільні військові навчання з Білоруссю й Росією. („Foreign Policy Magazine“)

Святом і протестами відзначили День Києва

Хода протесту „Як тебе захистити, Києве мій?“ по вулиці Сагайдачного на старому Подолі. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Столиця України 25-28 травня святкувала День Києва. У всіх районах міста відбулися фестивалі, ярмарки, концерти, майстер-класи, спортивні змагання. Святкування розпочалося на Софійській площі і тривали чотири дні, кожний з яких був присвячений окремій темі: День танго, День латину, День вальсу та День українських танців. Виступили вихованці дитячих колективів, майстри танцю, сучасні українські виконавці, Державна академічна естрадно-симфонічна оркестра.

Посадник міста Віталій Кличко привітав киян зі святом та заспівав разом з ними гімн Києва. На Львівській площі почався третій Міжнародний фестиваль мистецтва „Анна Київфест“, присвячений доньці Ярослава Мудрого, королеві Франції. З нагоди відкриття на площі представники закордонних представництв висадили троянди французького сорту „Anne de Kiev“.

Почалися шості міжнародні велоперегоні „Race Horizon Park“. Протягом трьох днів понад 20 команд з різних країн світу та України проїхали шляхами Київської області і вулицями столиці. Вітрильна регата відбулася на Дніпрі з участю 40 крейсерських вітрильників з професійними командами та просто любителями вітрильного спорту.

Відбувся вже 25-ий „Пробіг під каштанами“ з 10 тис. представників багатьох професій та галузей, різного віку та статусу. Усі фонди, зібрані за допомогою цього проекту, організатори передадуть на придбання необхідного обладнання та ліків юним пацієнтам Центру дитячої кардіології та кардіохірургії.

Щорічний марш вишиванок відбувся вже в 20-ий раз поспіль під гаслом „Творимо українську культуру разом!“. Розпочавши ходу біля пам'ятника Ярославу Мудрому біля Золотих Воріт, величезна колона у вишиванках пройшла містом на Труханів острові, де завершилася подія фестивалем „Папороть“.

Ярмаркові дні найрізноманітніших ремесел проходили на Андріївському узвозі під гаслом „From Ukraine with Love“. А внизу очікував „Фестиваль культури народів Подолу“ на Контрактовій площі, де демонстрували розма-

їття традицій, кухні та звичаїв українці, греки, євреї, німці, татари, естонці, поляки, кримські татари, вірмени, гагаузи та литовці.

На Співочому полі відвідувачам показали японські сади від 10 районів Києва. Тут відкрився фестиваль квітів „Японія очима України“. В Шевченківському районі презентували Сад каміння, а в Подільському – копію гори Фудзіяма.

Фестиваль „Рутенія“ в Маріїнському парку зібрав шанувальників української пісні та слова. Серед виконавців були співачка Ніна Матвієнко, казкар Сашко Лірник, „Брати Капранови“, Марійка Бурмака, гурти „Тінь Сонця“, „Хорєя Козацька“, „Тарута“, „Вій“, „Ot Vinta“ та багато інших. Співали Ян Апфель – бард з Тернопільщини (пісні на воєнну тематику), Світлана Мирвода, котра часто їздить з концертами в зону війни.

Водночас у столиці відбулася громадянська акція захисту історичної спадщини від свавілля „будівельної мафії“. 27 травня кияни пройшли з гаслом-питанням „Як тебе захистити, Києве мій?“ від Софійського майдану Андріївським узвозом між старих будинків до Гостиного двору та старим Подолом аж на „перебудовану“ чи швидше поруйновану колишню Поштову площу, щоб привернути увагу київської влади та столичної громади до нищення пам'яток у столиці.

Акція розпочалася з віча протесту з плякатами та світлинами, з адресами пам'яток та історичних місцевостей, які знищуються. Ходу ініціювало об'єднання громадських організацій „Київське віче“ на чолі з громадською діячкою Оленою Терещенко (Єскіною). Міні-віча були біля будівлі Замку Річарда, біля одіозного нового приміщення „театру“, прозваного за свій страшний зовнішній вигляд „крематорієм“, біля незаконного будівельного майданчика під Замковою горою. Люди повз спотворену садибу Балабух дійшли до Поштової площі, де збираються замість археологічного музею звести черговий торгівельно-розважальний центр.

Свідомі кияни виступили на захист рідного, улюбленого міста, яке постійно спотворюється хаотичною забудовою і щодень втрачає своє колись неповторне історичне обличчя.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Учасники віча нагадали про злочини комуністичного режиму.

В Україні відзначили День пам'яті жертв політичних репресій

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Пам'ять жертв політичних репресій вшанували 21 травня у Національному історико-меморіальному заповіднику „Биківнянські могили“, де за різними підрахунками у лісі, на околиці Києва, поховані від 20 тис. до 100 тис. людей. Це найбільше в Україні місце масових поховань розстріляних жертв тоталітарного режиму.

Тут знайшли свій останній спочинок письменники Михайль Семенко, Майк Йогансен, Вероніка Черняхівська, художники Михайло Бойчук, Микола Касперович, академіки Федір Козубовський, Петро Супруненко, Митрополит Василь Липківський та десятки тисяч інших жертв „Великого терору“.

Пам'ять убитих режимом прийшли вшанувати делегації громадських та політичних організацій. Серед них Меморіал ім. Василя Стуса, Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих, Київське товариство політв'язнів та жертв репресій, Міжнародне об'єднання „Соловецьке братство“.

Священники різних релігійних громад відслужили спільний Молебень. Виступили Прези-

дент України Петро Порошенко, Міністер культури Євген Ніщук, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир Вятрович, голова Київської міської організації Меморіал ім. В. Стуса Роман Круцик, генеральний директор заповідника „Биківнянські могили“ Богдан Біляшівський.

Президент України підкреслив в своїй промові, що радянська влада намагалася перекласти відповідальність за злочини в Биківні на нацистів та згадав українських патріотів, які навіть в умовах радянської диктатури вимагали правди. „Нашою відповіддю на ці трагічні сторінки історії є декомунізація, що триває в Україні протягом останніх трьох років“, – заявив президент під час виступу.

Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе заявила: „Світ невідмінно має дізнатись правду про злочини комуністичного режиму, яку так довго приховувала сучасна Росія. Тільки в Биківні поряд з українцями лежать близько 2,000 розстріляних в 1940 році полонених поляків. Ця пам'ять потрібна живим на всій планеті, щоб знали, що свободу і гідність неможливо відібрати ні під яким приводом“.

Меморіал „Биківнянські могили“ у День пам'яті жертв політичних репресій. (Фото: Георгій Лук'янчук)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Метіс: США не виграють в Афганістані

ВАШІНГТОН. – „Ми не виграємо в Афганістані зараз. І ми виправимо це якнайскоріше“, – сказав Секретар оборони Джеймс Метіс 13 червня у виступі перед Сенатським комітетом для збройних сил. Його заява підкреслює неоптимістичне ставлення американських військових кіл до війни між афганським урядом, який підтримують США, і талібанськими повстанцями після майже 16 років боїв. Американські військові чинники обчислюють, що афганський уряд контролює менше ніж 60 відс. країни, хоч рік тому контролював майже 70 відс. Минулого місяця смертник висадив бомбу в Кабулі, яка вбила понад 150 осіб. Це була найбільш смертельна атака в столиці країни, відколи там усунено Талібан у 2001 році. Понад 2,300 американців загинуло, а понад 17 тис. було поранено, відколи війна почалась 2001 року. („Reuters“)

■ Китай відкинув пропозицію Тайваню

ПЕКІН. – Комуністичний Китай відкинув пропозицію Президента Тайваню Цай Інґ-вен допомогти Китаєві пройти перехідний період до демократії. Китайський уряд сказав 5 червня, що тільки ті китайці, котрі проживають на материк, мають право говорити про справи материка. Промовляючи 4 червня у 28-му річницю кривавого придушення студентських демонстрацій за демократію на майдані Тіянанмен в Пекіні, Цай Інґ-вен сказала, що найбільша прірва між Тайванем і Китаєм є демократія і свобода. Тайван почав свій перехід до демократії при кінці 1980-их років, і провів перші безпосередні президентські вибори в 1996 році. В Гонг-Конгу десятки тисяч осіб прийшли 4 червня на віче з свічками у річницю Тіянанмену, але на материк всякі публічні поминання заборонені. („Reuters“)

■ Сенат США дійшов до згоди про санкції

ВАШІНГТОН. – Сенат США 12 червня дійшов до широкомаштабної двопартійної згоди, щоб накласти нові фінансові санкції на Росію та обмежити спроможність президента зняти санкції без участі Конгресу. Ця угода накладає нові санкції на Росію за „зловну кібердіяльність“ на користь Москви, на осіб, котрі доставляють зброю урядові Президента Сирії Башара аль-Асада, та на осіб, причетних до розвідувального чи оборонного сектора Росії. Конгрес мав би 30 днів (або 60 в часі серпневої перерви) перевірити і потенційно заблокувати президента від знесення або полегшення санкцій на Росію. Законопроект також затвердив би санкції, накладані на Росію за дії в Україні під час адміністрації Президента Барака Обами, і дозволяв би теперішній адміністрації накласти нові санкції на сектори російської економіки. („The Hill“)

■ Національна гвардія Росії: нове НКВД

МОСКВА. – Національна гвардія Росія начисляє 400 тис. чоловік. Вона є під командою Віктора Золотова, колишнього особистого охоронця Президента Росії Володимира Путіна. Тому що В. Золотов відповідає тільки перед В. Путіном, багато аналітиків вважають, що створення гвардії минулого року було фактично встановленням приватної армії для російського президента, який може вживати її для придушення заворушень і забезпечення проти державного перевороту. У інтерв'ю для прокремлівської газети „Ізвестія“ 30 травня заступник командира Національної гвардії генерал Сергій Меліков гордо назвав її „спадкоємцем НКВД“. Газета пізніше усунула цю замітку з своєї інтернет-сторінки, але на соціальних мережах появились копії, які були зроблені перед усуненням. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ Меланія Трамп переїхала до Білого Дому

ВАШІНГТОН. – Дружина Президента Дональда Трампа, Меланія Трамп, офіційно переїхала 11 червня до Білого Дому разом з їхнім 11-літнім сином Бероном. Дотепер М. Трамп проживала з сином в помешканні Трампової вежі в Нью-Йорку, чекаючи, щоб Берон закінчив шкільний рік. Восени він ходитиме до приватної школи в Меріленді. („Associated Press“)

Бог любить Україну

Бог любить нас – кожную людину і кожную істоту на землі, кожную квіточку і кожную травинку, любить всю землю, бо вона також жива істота, і в цьому розумінні кожен народ на землі – Богообраний. Тому Бог ніколи не залишає жодної людини і жодного народу без Свого Слова і без вірних, жертвних у своєму земному служінні подвижників, котрі несуть це Слово як світло крізь темряву земних турбот і проблем.

Бог любить і нашу багатостраждальну Україну, і ніколи, ні на мить не залишав і не залишить її без надійних духовних поводитирів. Непохитні у праведній вірі, вони всіма своїми думками, почуттями і вчинками, кожним кроком свого життям навчають інших не збитися зі спасенної дороги.

Одним з таких людей-світочів є Патріарх Любомир. Не кажемо – був, бо його відхід за невидимий поріг справи не змінює: в Бозі, як каже Святе Письмо, нема мертвих, в Бозі всі живі, тому вплив цього великого українського християнина на наше земне життя не перерветься – вплив спокійної, терпеливої мудрости, надзвичайної толерантності до ближніх, бездонної сердечної доброти і рідкісної, справді святої людської скромності. Самим його ім'ям Господь визначив для нього земну програму: Любомир – Любов і Мир. І поставив його – втім, як і кожную людську душу – в умови випробування обох цих якостей.

Його святість Патріарх Любомир очолив Українську Греко-Католицьку Церкву у час, коли формально відновлена незалежна українська держава борсалася у павутинні безбожного советського спадку. Всі бажали собі любови і миру, але ніхто не був спроможний на ці високі злети душі і розуму.

Й от серед загального розладу, серед партійно-політичних і конфесійних незгод, серед економічних негараздів Україна відчула присутність гарячої, дитинно щирої любови і незрушного, справді святого внутрішнього миру. Це при тім, що Патріарх кожного разу говорив правду і нічого, крім правди – і правителям України, і українському народові. З його текстів, орилюдених в останні роки в „Українській правді“, складеться книжка, яку мав би тримати на своєму столі кожен наступний президент України.

До тих непроминяльних за своїм значенням текстів варто було б додати й інтерв'ю Патріарха Любомира для нашої „Свободи“ від 29 вересня 2001 року, в якому є цей глибокий розмисел: „...Нам здавалося, що з незалежністю України всі проблеми негайно розв'яжуться. Люди є люди. Три покоління навчалися в один спосіб, а тепер треба два-три покоління переучувати у протилежному напрямі. Тому швидкі зміни – неможливі. Ми мусимі діяти з надзвичайною обережністю, не втрачаючи з-перед очей своїх найголовніших цілей. Ситуація унікальна. Двісті років наша Церква стояла перед чужими урядами, а тут раптом знайшлася перед своїм, у своїй державі. Ми не обізнані з такою ситуацією. У нас панувало розуміння, що уряд – це щось протинародне, опозиційне. А тепер він – наш, народний, і навіть коли ми не погоджуємося з тим, що він чинить, мусимо допомагати йому ставати кращим, здоровішим, відповіднішим до людських надій...“.

І сам він був втіленням людських надій на кращий, справедливий, світліший завтрашній день.

ІСТОРІЯ

Четар Дзерович загинув в бою

Сергій Перепічка

6 грудня 1918 року загинув в бою четар Української Галицької Армії (УГА) Адріян Дзерович, який народився 27 травня 1899 року в сім'ї о. крилошанина Юліяна Дзеровича (1871-1943) і Наталії з Лотоцьких в Бродах, де його батько в той час був катехитом жіночої школи. Крім Адріяна, в сім'ї Дзеровичів було ще четверо дітей: Євген, Богдан, Олександра-Марія і Лідія.

А. Дзерович вчився в народній школі в Бродах, Стрийській гімназії і Львівській академічній гімназії. В Стрию Адріян (Ацько) вступив до Пласту. Разом січовим стрільцем Степаном Федаком (Смоком) та однокурсниками-відмінниками Любомиром Макарушкою і Петром Мінком був зарахований на навчання за державний коштом до військової академії у Вінер-Нойдштадті біля Відня. Закінчив військову академію з відзнакою і в званні четаря був придільний в Краків до 33-го полку стрільців.

Після розпаду Австро-Угорської імперії вирушив додому на допомогу українцям. По дорозі, на дворці в Хирові, зустрів товаришів і разом взялися організувати українські стрілецькі відділи для оборони Хирівщини. Поляки, користаючись з невпевнених дій українців в Перемишлі, відібрали владу і переважними силами пішли на Хирів, який був важливим стратегічним пунктом для обох ворогуючих сторін. Під натиском переважаючих сил УГА довелося відступити з Хирова в напрямку Стрия.

На жаль, історія не залишила достовірних згадок про обставини загибелі четаря А. Дзеровича, тому лише на підставі споминів генерала Антона Кравса та інших вояків розповім про обставини бою, в якому героїчно загинув А. Дзерович.

А. Кравс прибув 24 листопада 1918 року з Відня і відразу був призначений командувачем Хирівського фронту. Він організував розпорощені сили українців і з ними успішно відбивав атаки поляків. А. Кравс розробив план наступу на Хирів, щоб звідти піти на Перемишль і, знищивши міст через ріку Сян, перекрити полякам в Львові основне постачання зброї і живої сили.

5 грудня розпочався наступ трьома основними групами на Хирів, Добромиль і Нове Місто. Двома піхотними сотнями, з підтримкою танкерного потяга і батареї, вдалося подолати опір ворога в селах Слухуні, Посаді Хирівській і захопити Хирів. Ворог в

Адріян Дзерович

паніці втік залізницею до Сянока.

Сотні розвинули наступ і увечері того ж дня захопили Добромиль, інша сотня взяла Нове Місто. Але цього вже не бачив А. Дзерович, який, поцілений ворожою кулею в голову, впав під Хировом. Того дня під Хировом загинуло ще два українські стрільці і вісім було пораних. Така була ціна взяття Хирова, важливого вузла в напрямку на Перемишль, Добромиль і Нове Місто.

Пізніше історик Лев Шанковський слушно зауважив: „Четар Адріян Дзерович був абсолютом австрійської Воєнної академії, але комендант Стрийської області замість затримати військового академіка в штабі, послав його на фронт під Хирів, де він загинув“.

У 1929 році Соня Бонківна залишила у „Літописі Червоної Калини“ такі слова про похорон А. Дзеровича в Хирові:

„На другий день, у неділю, під вечір на ринку усталилось військо та зібрались товпи народу, щоб віддати тим, що впали, останню прислугу. На середині ринку стояло кілька сотень піхоти та три гармати, прикрашені смерекою. Зачалось. Домовини винесли перед хату. Панотці зачали Панахиду. Відтак домовину з четарем Дзеровичем положили на першій гарматі, двох других стрільців на дальших гарматах. Зачався сумний похід. Попереду ніс стрілець хрест, відтак несено хоругви. За ними йшла, важко ступаючи, сотня піхоти з старшиною попереду. За нею йшло двох священиків, опісля гармати, кожна з них запряже-

(Закінчення на стор. 18)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

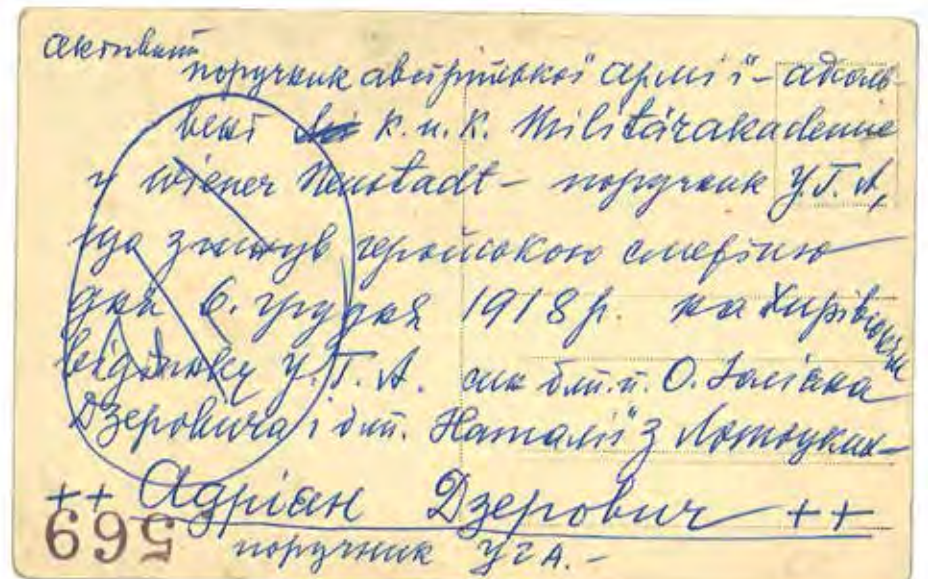
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Напис на звороті фотографії Адріяна Дзеровича (Архів „Свободи“).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Українці разом – майбутнє за нами

До „Свободи“ 6 червня надійшов вміщений нижче заклик Світового Конгресу Українців у зв'язку з 50-річчям СКУ.

Цього року Світовий Конгрес Українців відзначає своє 50-ліття й служить голосом українського народу серед міжнародної спільноти. У 1967 році Конгрес Свободи об'єднав українців з 17 країн світу в потужний голос опору тоталітарному режимові Радянського Союзу і створив Світовий Конгрес Вільних Українців, який після проголошення незалежності України в 1991 році був перейменований на Світовий Конгрес Українців (СКУ).

Цілі СКУ завжди були чіткими. У 1967 році це було відновлення незалежної Української держави, а тепер – подальший розвиток демократичної і процвітаючої України. Одночасно СКУ активно боронить права та інтереси всіх українців, де б вони не проживали.

У період „Холодної війни“ СКУ активно стояв на захисті людських і національних прав українського народу та співпрацював з міжна-

родними організаціями з людських прав.

Під час Помаранчевої революції СКУ та його складові організації направили понад 2,500 міжнародних спостерігачів в Україну для спостереження за виборами.

Під час Євромайдану і Революції гідності СКУ і його мережа мобілізували міжнародне співтовариство, щоб засудити нехтування основних людських прав українського народу.

У ході війни Російської Федерації проти України СКУ залучає міжнародну спільноту, включаючи ООН, Європейський Союз, НАТО, Організацію безпеки і співробітництва в Європі і Раду Європи до конкретних дій для підтримки України, в тому числі посилення санкцій проти російського агресора у відповідь на порушення територіальної цілісності України та надання гуманітарної допомоги для незлічених жертв цієї війни. У 2017 році СКУ

відкрив Представництво зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі для подальшої розбудови і зміцнення цих відносин.

Сьогодні СКУ об'єднує мережу українських громад у 53-ох країнах, виступає від імені 20 млн. українців усього світу, які діють з непохитною вірою в силу і безмежний потенціал народу України. Успіхи СКУ протягом понад 50 років є результатом успіхів усіх наших громад.

СКУ має славу історію і нашою метою протягом ювілейного року є не тільки поділитися цією історією, але й задіяти ще більше українців і друзів України, щоб втілити в життя спільний образ нової європейської України.

Відзначення ювілею успішно розпочалося в Торонто 26 лютого і було продовжене в Греції, Італії, Іспанії, Португалії і Польщі. В Україні СКУ організовує серію заходів та ініціатив, починаючи з головного відзначення в Києві. Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспо-

рою Національного університету „Львівська політехніка” проводить інформаційну кампанію в Україні шляхом кількох проєктів, які були спеціально розроблені з метою поділитися історією СКУ та української діаспори з народом України. Діє пересувна виставка, що охоплює студентів усієї України у вивченні діаспори. Серія конференцій залучить різні регіони світу до дискусії про майбутнє і розвиток міжнародної дорожньої карти для досягнення наших спільних цілей. Заплановано проведення конференцій у Львові, Нью-Йорку, Буенос-Айресі, Брюсселі та Торонто.

Детальніше з ювілейною програмою СКУ можна ознайомитись на спеціально розробленій інтернет-сторінці СКУ: www.uwc50.org.

Ми живемо в критичний момент історії українського народу. З одного боку, молоді люди продовжують щоденно жертвувати своїми життями у війні з російським агресором, який не дає українському народу вільно розвиватись на своїй власній землі. З іншого боку, Укра-

(Закінчення на стор. 19)

Спілка офіцерів України засуджує тоталітаризм

До „Свободи“ 21 травня надійшла вміщена нижче заява Всеукраїнської громадської організації „Спілка офіцерів України“ до Дня пам'яті жертв політичних репресій.

Шановні співвітчизники!

Всеукраїнська громадська організація „Спілка офіцерів України“ разом з усім українським народом 21 травня вшановує пам'ять жертв політичних репресій.

Згідно із розсекреченими архівами і документами Служби безпеки України, в Україні з 1935 по 1951 роки жертвами політики репресій владної комуністичної партії стали понад 2,8 млн. людей. Указом Президента України від 21 травня 2007 року в Україні встановлено День пам'яті жертв політичних репресій, який відзначається щороку у третю неділю травня.

Політичний терор, що розпочали більшовики з моменту захоплення влади в Україні, мав на меті масове знищення всіх, у кому сталінський режим вбачав загрозу своєму існуванню за різними ознаками: належності до владних структур поваленого державного устрою, до української національної інтелігенції, до селян різних прошарків, у яких

керівники режиму вбачали головного носія українського „буржуазного націоналізму“.

Перша хвиля масових репресій в Україні пройшла в 1929-1930 роках проти інтелігенції і селян з початком примусової колективізації та розкуркулення. Пік політичних репресій – так званий „великий терор“ – припав на кінець 1930-их років. Підготовка репресивних заходів була проведена з жовтня 1936 до лютого 1937 року перебування каральних органів з установкою на чистку партійної, військової, адміністративної еліти від потенційної опозиції.

Другий етап репресій (березень-червень 1937 року) був скерований на тотальну боротьбу з „дворушниками“ та „агентами чужоземних розвідок“, проводились масові операції проти „соціальної бази“ потенційних агресорів – куркулів, „колишніх“ представників національних меншин. 17 березня 1937 року було оприлюднено Закон

СРСР про заборону селянам залишати колгоспи без згоди адміністрації і підписаної трудової угоди з майбутнім роботодавцем, що стало законодавчим оформленням позбавлення селян права на свободу пересування.

Третій етап репресій тривав із липня 1937 до жовтня 1938 років і ознаменувався масовими репресіями проти членів сімей куркулів, націоналістів, „зрадників батьківщини“ та інтенсифікацією боротьби з „військово-фашистськими змовами“ в армії, із „шкідництвом“ у сільському та іншому господарстві.

Український народ сьогодні відстоює своє право на власне мирне майбутнє і майбутнє Європи, солідарний з усіма народами, що постраждали і продовжують страждати від тоталітарних режимів, зокрема кремлівського.

Сучасна українська держава з метою засудження злочинів проти людяності та з метою вшанування пам'яті жертв політичних репресій встановила День пам'яті жертв політичних репресій, що загинули або постраждали в Україні внаслідок політичних репресій комуніс-

тичного режиму. Урочище Дем'янів лаз біля Івано-Франківська та Рутченкове поле в Донецьку, меморіали жертвам тоталітаризму у П'ятихатках і Львові, урочище Суча балка в Луганську, і багато інших меморіальних місць розкидано по всій Україні, які бережуть пам'ять про відомих і невідомих безневинно загиблих наших співвітчизників.

Одним із найбільших поховань жертв сталінських репресій є Биківнянське поховання, в якому, на думку істориків, знайшли останній прихисток до 100 тис. осіб.

Спілка офіцерів України засуджує і вважає неприпустимими в Україні будь-які прояви порушення прав людини та злочинну практику політичних репресій!

Вічна пам'ять жертвам геноциду, депортацій і політичних репресій в Україні!

Слава Українському народу! Слава Україні! Героям слава!

За дорученням Центрального проводу Спілки офіцерів України її голова генерал-лейтенант

Олександр Скіпальський,
Київ

Книжки будуть збережені

Я радий, що задум Петра П'ясецького, про який 26 травня розповіла „Свобода“, починає давати плідні результати. Йдеться про проєкт порятунку давніх книжок і в потрібний час П. П'ясецький його ініціював і ми в обласній організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури з участю компанії „Міст“ почали.

Усі книжки, як тільки надійдуть до нас, будуть опрацьовані і буде зроблений їхній каталог. До П. П'ясецького і до власників надісланих книжок ми вишлемо підготовлений нами каталог з переліком отриманих в Україні книжок і вкажемо, до якої бібліотеки ті книжки передані.

З бібліотеками, куди передамо книжки, будуть підписані акти прийому-передання, де вони зазначать перелік отриманих книжок і зобов'язання, що всі ті книжки будуть у публічному доступі та не можуть бути продані, чи покладені у запасники і недоступні для читачів.

Окрім того, ми хочемо домагатися від усіх бібліотек, щоб у картках бібліотечного каталогу було вказано, що ті книжки, які вони отримані, є дарунком тої чи іншої людини, хто їх подарував.

Щиро радий, що книжки будуть порятовані і доступні для українського читача!

Андрій Салюк,
Львів

Студентів зацікавила історія

25 травня я провела презентацію двох своїх книг „Благодійна діяльність на розвиток освіти, просвіти, духовності в Україні” та „Топоніми Млієва: історичний аспект” на виховній годині для студентів Корсунь-Шевченківського коледжу ім. Тараса Шевченка Черкаської області.

Цей заклад я закінчила 40 років тому і в колишньому педагогічному училищі це була вже 12-та пре-

зентація праць з історії педагогіки, педагогічного й історичного краєзнавства для майбутніх вчителів початкових класів. На початку заходу із вступним словом виступила заступник директора Наталя Ткаченко, яка наголосила на важливості патріотичного виховання майбутніх вчителів.

Тетяна Курінна,
Черкаси

**Щоб розмістити рекламу у „Свободі”,
телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулася XXXI Конвенція Союзу Українок Америки

Віра Боднарук

ТАМПА, Флориди. – XXXI Конвенція Союзу Українок Америки (СУА) відбулася 26-29 травня. На конвенцію, яка відбувається щотри роки в різних містах Америки, де існують відділи СУА, прибуло 105 делегаток від 36 відділів. Конвенцію відвідав Митрополит Української Православної Церкви США Антоній, були закордонні гості – голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Оріся Сушко (Канада), Філомена Процик та Анна Дзюба (Бразилія), д-р Марія Фурташ та д-р Василь Пазиняк (Україна).

В пропам'ятній книзі конвенції було подано звіти Головної управи СУА про багатогранну працю організації на протягом останніх трьох років. Особливо чітко описано працю Суспільної опіки в галузі гуманітарної допомоги для України, що було пріоритетом на 2014-2017 роки, відзначено 50-річчя праці Стипендійної акції СУА, яка давала і дає поміч студентам в різних країнах української діаспори і в Україні з вимогою: знання або вивчення української мови, якою мають листуватися стипендіанти зі своїми спонсорами та членами Стипендійної акції.

Крім пленарних сесій, делегатки мали нагоду познайомитися зі своїми посестрами під час полуденків та вечері і бенкету. Конвенційний комітет подбав, щоб була нагода завітати ближче і поділитися враженнями та ідеями щодо дальшої праці СУА. Приємне враження робило велике число молодших делегаток, для яких це була перша конвенція. Новообрана Головна управа СУА на чолі з Маріянною Заяць має дуже добрі кадри для успішної праці на наступні три роки.

Делегатки конвенції. (Фото: Христина Чайковська)

Успіх конвенції забезпечили члени Конвенційного комітету під головуванням Лідії Білоус, які більше року невтомно працювали, щоб Конвенція була діловою і успішною для делега-

ток і гостей. Господинями конвенції були члени відділів СУА на Флориді: чч.17 (Маямі), 56 (Норт-Порт), 124 (Сейнт-Пітерсбург) і 136 (Нейпелс).

„Українська хатка“ служить Україні

Віра Скоп,
Вікторія Попова,
Олег Керницький

САН-ДІЄГО. – „Українська хатка“ від „Будинку мирних відносин“ знову відчинилася для відвідувачів 27 травня. У 1960 році Українсько-американська асоціація була прийнята до складу „Будинку мирних відносин“ у Балбоа-парку міста і розташовувалася в одному приміщенні з представниками Чехословаччини та Угорщини.

Українці брали участь у заходах „Будинку мирних відносин“ і відчиняли двері своєї хатки відвідувачам раз на місяць (у 1960 році), організовували концерти з участю місцевих талановитих земляків, активно відвідували „Жіночу програму“, щомісячні бали і вибирали Королівну української хатки для міжнародних культурних заходів.

Українська суботня школа була сформована у 1961 році, а її класи також проводилися у хатці. На той час Григорій Китаистий навчав 12 учнів у двох класах. Щорічно присвячувалися концерти у Балбоа-парку на ювілей Тараса Шевченка, відзначали День незалежності України, Різдво за старим обрядом з появою св. Миколая.

У 1968 році, завдячуючи зусиллям президента хатки Джона Данильчука, „Українська хатка“ переїхала до „Хатки Канади“. У 1974 році Канада перервала свою участь в „Будинку мирних відносин“ і хатка повністю залишилася українцям. У ній діяли танцювальна група, хор у складі 40 хористів, група бандуристів та 30 учнів суботньої школи, які забезпечували щорічну концертну програму. Хатка також відзначала укра-

Відвідувачі слухають розповідь про Україну.

їнські та американські свята, а хор бандуристів розпочав свою туру по західному узбережжю США саме з Сан-Дієго.

На перший Український фестиваль у 1975 році запросили мистця Володимира Баласа оформити внутрішній інтер'єр „Української хатки“. Була створена студентська організація „Дума“, яка збирала фонди для українських дисидентів і планувала культурні та громадські заходи для місцевої української громади.

У 1983 році в „Українській хатці“ було зроблено ремонт і переобладнано еспозиції. Кожного вівторка та п'ятниці „Хатка“ була відчинена для школярів з метою вивчення України. У ній відзначили 50-річчя Голодомору, 1,000-ліття християнства в Україні. З Українського Музею Нью-Йорку привозили виставку „Втрачена архітектура Києва“ для показу в Універ-

ситеті Сан-Дієго. Для участі в Українському фестивалі були запрошені українці з Канади, що невдзі стало традицією.

Дисиденти Валентин Мороз та Святослав Караванський відвідали Сан-Дієго і їм організували теплий прийом місцеві українці, які з ентузіазмом зібрали фонди на підтримку дисидентів. 10-річчя Чорнобильської аварії було відзначено у 1996 році. У 1998 році було організовано Ходу зі свічками в пам'ять померлих у Голодоморі 1932-1933 років.

Популярні музичні ансамблі з України „Медікус“, фолклорний ансамбль Остапа Стахова та „Карпатський візерунок“ виступили в Сан-Дієго з концертами також за посередництва „Української хатки“.

У 2000 році „Хатка“ набула статусу неприбуткової організації, що дозволило добродіям списува-

ти пожертви від податків. Міжнародний різдвяний фестиваль у 2004 році проводився у час Помаранчевої революції і через міжнародну увагу до України чисельні відвідувачі безпомилково здогадувалися, чому українці були вдягнені у помаранчеві кольори.

„Українська хатка“ збирала фонди для Українського Вільного Університету в Мюнхені, українських ветеранів, українських політ'язнів, Українського Інституту в Гарварді, дітей Чорнобиля, видавництва „Смолоскип“.

У 2015 році при „Хатці“ відновила роботу суботня Школа українознавства. Тепер 20 дітей новоприбулих емігрантів та нащадки попередніх хвиль еміграції вивчають українську мову, спів, історію України та українські традиції і мистецтво.

Виставка біля „Української хатки“.

Про вивчення історії Голодомору вели мову на конференції

Віталій Огієнко

ВІНІПЕГ. – Про досвід навчання історії Голодомору 1932-1933 років йшла мова на другій освітній конференції „Освіта-знання-дія“, яка відбулася 5-7 травня в Канадському музеї людських прав у Вінніпезі.

Учасники оглянули Канадський музей прав людини, який має галерію, де знаходиться експозиція про Голодомор. Емоційність показу досягається через показ 15-хвилинного документального фільму, а інтерактивність – з допомогою використання різних сучасних технологічних рішень та екранів, які реагують на дотик за принципом роботи комп'ютерних планшетів.

Конференцію організували Дослідно-освітній консорціум вивчення Голодомору (HREC) з підтримкою педагогічного факультету Університету Манітоби та педагогічного факультету Вінніпегу, Центру українсько-канадських студій Університету Манітоби, Українсько-канадського дослідно-документального центру, Конгресу Українців Канади та інших українсько-канадських неурядових організацій, включно з Канадським музеєм людських прав.

Координувала всі зусилля Валентина Курилів, яка вже понад 10 років займається розробкою матеріалів з викладання Голодомору та їх впровадженням у школах Канади. Зараз вона працює директором освітнього напрямку Науково-освітнього центру вивчення Голодомору при Канадському Інституті Українських Студій у Торонто.

У конференції взяли участь нау-

ковці, вчителі, громадські активісти, депутати, зокрема Парляменту Канади, представники державних освітніх структур Канади. Конференція розпочалася 6 травня з доповіді Джойс Апсел з Нью-Йоркського університету на тему „Голодомор як зразок у викладанні людських прав та геноцидів“. Проф. Дж. Апсел є також президентом Інституту з вивчення геноцидів. Далі відбулася панельна дискусія, де вибрані промовці розповіли про власний досвід та поділилися конкретними практиками викладання теми Голодомору, а також розповіли про проблеми, з якими їм довелося зустрітись.

Уся конференція була побудована таким чином, щоб дати практичні навички та поділитися досвідом викладання Голодомору в школах. Конференцію продовжили майстер-класи, які були згруповані відповідно до прийнятого у Канаді поділу на початкову, середню та вищу школу.

Першу майстер-класу провела Тамара Ковальчик, яка викладає курс з тематики геноцидів для учнів старших клас у Торонто. Другу майстер-класу дали педагоги із Саскачевану Надія Прокопчук, яка представляла Освітній комітет із вивчення Голодомору при Конгресі Українців Канади в Саскачевані, та Директор освітніх програм організації „Поборюючи антисемітизм разом“ Давид Кацман. Вони розповіли про нову веб-сторінку про Голодомор, який є частиною ініціативи „Голоси в дії“. Всі методики та матеріали на сторінці є у вільному доступі і кожен може їх завантажити та використовувати за посиланням www.voicesintoaction.ca/Learn/Unit2/Chapter5.

Учасники освітньої конференції „Освіта-знання-дія“ в Канадському музеї людських прав у Вінніпезі.

Якщо практичні заняття виявилися найбільш корисною частиною конференції, то найбільш цікавим виступом стала доповідь професора Стенфордського університету Нормана Наймарка. В Україні він відомий як автор книги „Геноциди Сталіна“. Доповідач розглянув тему Голодомору у широкій часовій перспективі. Нещодавно проф. Н. Наймарк опублікував книгу „Геноциди. Світова історія“, в якій про Голодомор також згадано.

Доповідь Н. Наймарка відбулася в урочистій обстановці, в одному з найкращих готелів міста. Були присутні Архієпископ і Митрополит Вінніпезький Української Католицької Церкви Лаврентій Гуцуляк і священник Української Православної Церкви Канади о. Олександр Гаркавий.

У своїй доповіді „Найновіші освітні матеріали про Голодомор“ В. Курилів розповіла про нові відеоматеріали із теми, дала перелік сторі-

нок інтернету, на яких можна знайти необхідні джерела, свідчення очевидців та бібліографію, а також навчальні пляни та конкретні розробки лекцій. Із більшою частиною цих матеріалів можна ознайомитися на веб-сторінці Дослідно-освітнього консорціуму із вивчення Голодомору: www.holodomor.ca/education

Одним з недавніх проєктів В. Курилів був підготовка лекції для мобільної класної кімнати у спеціальному автобусі, у якому проводяться заняття, присвячені Голодомору.

Наразі Український науково-дослідний та освітній центр вивчення Голодомору, який очолює проф. Людмила Гриневич, розпочав проєкт створення різномовного курсу для 10-ої класи з тематики Голодомору.

Віталій Огієнко – працівник Інституту національної пам'яті, Київ.

Промовляє Норман Ноймарк.

Хризанта Гентиш очолила управу Українського Музею

Микола Галів

НЬЮ-ЙОРК. – 4 червня відбулись щорічні збори музею, під час яких йшла мова про підсумки праці від червня 2016 року. Збори відкрила голова управи Українського Музею д-р Рената Голод. Президію зборів вибрано у складі: голова Ірина Куровицька й секретар Наталія Соневичка. Водночас на пропозицію голови президії вибрано верифікаційну комісію для перевірки протоколу з попередніх зборів у складі Ярослава Лешка і Галини Романишин.

Р. Голод звіт з праці управи музею, нагадала відзначення 40-річчя музею та назвала його засновника Іванну Рожанковську, голів Олександру Різник, Богдана Цимбалісто-

го, Тита Геврика, Осипа Данка, Івана Лучечка, Ольгу Ігнатейко, Я. Лешка, Миколу Дармохвала, висловила подяку жертводавцям, без яких не було б музею.

Довголітній директор музею Марійка Шуст подала звіт про свій засяг праці. Починаючи з історичної перспективи, від постанови музею, назвала імена його провідних будівничих. Скарбник музею Зоряна Гафткович зачитала повідомлення незалежної перевірки, яку провела професійна компанія „Drotman & Sawkiw“ і висловила велику подяку жертводавцям.

Діловий звіт адміністратора музею Дарії Балко був невід'ємним

(Закінчення на стор. 19)

MUSIC AND ART CENTER OF GREENE COUNTY ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

Program for 2017 • Програма на 2017 рік

JULY 8 at 8 pm • FUND RAISING CONCERT

Vira Slywotzky, soprano; Natalia Khoma, cello; Volodymyr Vynnytsky, piano. Works by Mozart, Strauss, Puccini, Barber, Sonevsky. All tickets \$35.

JULY 22 at 8 pm • Instrumental Ensemble

Virginia Luque, classical guitar; Filip Pogady, violin; Natalia Khoma, cello; Marta Bagratuni, cello, soprano. Works by Paganini, Giuliani, Fauré, Barrios, Malats, Piazzolla, Albéniz.

JULY 29 at 8 pm • Piano Trio

Yuriy Bekker, violin; Natalia Khoma, cello; Volodymyr Vynnytsky, piano. Works by Rachmaninov, Skoryk, Sonevsky.

AUGUST 5 at 8 pm • Ukrainian Folk Orchestra Cheres

Andriy Milavsky, woodwinds/ bandleader; Bohdan Holodek, vocal; Ihor Shablovsky, violin/ viola; Ihor Yakimchuk, tsymbaly/ hammered dulcimer; Victor Chobotar, accordion; Branislav Brinarsky, acoustic bass.

AUGUST 12 at 7 pm • Children's Recital

AUGUST 19 at 8 pm • Piano Recital

Pavlo Gintov, piano. Works by Schumann and Bortkiewicz.

AUGUST 26 at 8 pm • Vocal Recital

Sofia Soloviy, mezzo soprano; Pavlo Gintov at the piano. Opera arias and Ukrainian art songs.

Concert tickets (unless indicated otherwise) \$20; seniors \$15; members \$12; students – free

Courses and workshops in Ukrainian folk arts

Курси і майстерні українського народного мистецтва

JULY 31 – AUGUST 1: LIALKA-MOTANKA (Ukrainian rag doll)

Instructor: Olena Martynyuk

JULY 31 – AUGUST 4: EMBROIDERY

Instructor: Lubow Wolynetz

JULY 31 – AUGUST 11: UKRAINIAN FOLK SINGING FOR CHILDREN

Instructors: Anna Bachynsky, Melanie Serbay

AUGUST 2-3: PETRYKIVKA PAINTING

Instructor: Olena Martynyuk

AUGUST 7-10: HAND-MADE UKRAINIAN CHRISTMAS DECORATIONS

Instructor: Lubow Wolynetz

\$40 for 2-day courses; \$75 for 4- and 5-day courses; \$150 for 10-day folk-singing program

The deadline for course registration is July 15. Please call Melanie at 518-263-4670 or email: Melanieserbay@yahoo.com. All concerts take place at Grazhda Concert Hall on Rt 23A, Jewett, N.Y. (adjacent to the Ukrainian Church). For additional information, call 518-989-6479 or check online: www.grazhdamusicandart.org

Борис Гудзяк: „Люди бачили у Любомирові Гузарі відблиск Бога”

Патріарх УГКЦ Любомир Гузар був чи не єдиною постаттю в Україні, що стала визнанням авторитетом для християн різних конфесій, євреїв та мусульман і людей, що не зараховують себе до жодної релігії. Секрет його практикуючої єдності простий – не роз'єднувати. Патріархові вдалося витворити довкола себе таку виразну, відчутну атмосферу людяності, через яку промовляв Бог. Про те, якою людиною був Любомир Гузар та чому до нього тягнулися усі, в розмові з журналісткою Оксаною Левантович розповів президент Українського Католицького Університету, Єпископ Борис Гудзяк, для якого Блаженніший Любомир був духовним наставником. Нижче вміщуємо, з незначними скороченнями, текст цього інтерв'ю.

– Проживши майже 50 років поза Україною, як Владиці Любомирові вдалося не загубити відчуття України та Української Церкви?

– Владика справді довгий час жив поза Україною, але він ніколи не почував себе поза українським народом. Він був дитиною цілісної

української, європейської християнської традиції, черпаної з глибокої криниці позитивного людського досвіду. Для нього духовні цінності – те, чого навчав Ісус, що записано в Євангелії, про що молиться Церква – було не лише особистим чи лише духовним досвідом, але втіленням глибокого коріння християнської і україн-

ської спадщини.

Але щоб зрозуміти феномен єдності з народом на відстані, потрібно вникнути в проблеми української громади повоєнних років у діаспорі, яка на різних рівнях була інтенсивно українською. Повоєнні емігранти з Галичини були дуже патріотичними, вони формувалися у непростих міжвоєнних роках, пережили період розвитку українських державницьких настроїв, відчували на собі велику травму Другої світової війни і, врешті-решт, скитальщину. Все це спонукало їх пам'ятати про Україну, і тому зв'язок з рідною землею був дуже тривкий, органічний.

Окрім цього, користаючись зі свободи у західному світі, наша еміграція відчувала психологіч-

ний імператив. Мовляв, ми вільні, а наші брати і сестри у неймовірний спосіб терплять. Ми можемо розвивати церковне життя, українську культуру, життя української громади, а вони про це хіба мріють. Тому ми маємо за обов'язок робити це вдвічі потужніше.

У таких настроях зростав і Любомир Гузар. Він формувався під впливом особливого ідейного середовища, належав до людей, вихованих на поглядах Митрополита Андрея Шептицького, котрий готував духовно і у соціально-структурний спосіб всіх українців в Україні і поза нею до майбутніх викликів. А далі, прибувши до Риму у 1963 році, Владика Любомир мав можливість бути близьким до Патріарха Йосифа Сліпого, який на той час активно пробуджував всю українську громаду до єдності і наголошував, що Церква в Україні є і буде.

– Що означав для Патріарха Любомира переїзд в Україну?

– Якщо уважно подивитися на його тексти, то не можна не помітити певної внутрішньої еволюції. Спершу він відчував себе чужим – у тому сенсі, що не розумів багато речей, що відбувалися в Україні, але з роками все більше вникав у проблеми українців. У 1997-1998 роках, коли його єпископство визнали, він почав спілкуватися з багатьма людьми, а у Львові навіть проводив зустрічі з представниками різних середовищ: лікарями, політиками, музикантами, художниками. І в такому інтелектуальному колі Патріарх міг пізнати те, чого не знав доти.

Він не боявся вчитися, а те, що вважав осоружним, пробував міняти. І паралельно з цим формувалася нитка щоразу твердішого прив'язання до тієї України, яка є в реальності. В цю непросту, але реальну Україну Патріарх Любомир вповні ангажувався і почав відчувати себе вдома.

– Любомир Гузар був вашим духовним наставником в Римі. Чи довелося мати з ним особисті розмови? Якими є ваші спогади?

– Наш Рим був дуже маленьким. В Італії загалом, мабуть, не було і 300 українців. На той час Архимандрит Любомир перебував у монастирі і часто подорожував. Патріарх Йосиф Сліпий посилав його на різноманітні зустрічі, а світова громада запрошувала на проведення духовних лекцій, наук. Відтак було чимало можливостей, щоб бути ближче до Патріарха, і він дуже відкрито і охоче приймав гостей. Упродовж мого навчання в Римі принаймні одні вихідні на місяць я проводив у монастирі Студитів. Там ми мали духовні вправи та реколекції. Окрім цього, Блаженніший був нашим духівником в Українському Католицькому Університеті в Римі і проводив для нас духовні науки.

Згодом я виїхав до Америки, але часто листувався з Блаженнішим Любомиром. Часом в листах міг ставити дуже особисті для себе питання – коли просити свячення, чи одружуватися, як моли-

RETRO LVIV

РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
І БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show "Retro Lviv", featuring
music of the 1930s-1940s, starring
**Pikardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as "батяри", Syzokryli Dancers**

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass

- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com

(Закінчення на стор. 16)

Союзівка

2017 Ukrainian Cultural Festival at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

14, 15, 16 липня

П'ЯТНИЦЯ
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНЕФІС—
ВЕЧЕРЯ З КОНЦЕРТОМ

НА ДОПОМОГУ УКРАЇНИ

«Львів-Ретро»

УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО» * МУЗИКА *
ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ * ЯРМАРОК

АВТОБУС З БРУКЛІН, КВІНС
New Tours 718-934-7644

Вступ— дотація- \$30
VIP паркування- \$20

МАРШРУТКА ДЛЯ ГОСТЕЙ ГОТЕЛЮ
HUDSON VALLEY RESORT

1-888-9-HUDSON

Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com

ОКСАНА МУХА

ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ

ЛАНКА ГАЛИЧАНКА

KOZAK SYSTEM

ведучі

ВАСИЛЬ ПОПАДЮК
ЛІДА КУЛЬБІДА

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ
ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

ХОР ДУМКА

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українські діти приїхали на море

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – Завдяки спільній ініціативі ізраїльської добровольчої групи „Допомога“ та українського благодійного фонду „Стрічка надії“ діти з прифронтової зони сходу України наприкінці травня відвідали Єрусалим, інші міста Ізраїля, відпочили на березі Середземного моря.

У одному з павільйонів Тель-Авіву відбувся благодійний ярмарок, де можна було купити сувеніри з України і виготовлені ізраїльськими друзями України з добровольчої організації „Добро“, яку очолює етнічна грузинка Ніно Чачуа. Це завдяки їй сотні кілограмів допомоги уже переправлено дитячим будинкам сходу України та воякам у цій неоголошеній війні.

Гостями ярмарку були Народна артистка України, Герой України Ада Роговцева, її донька, режисер і актриса театру Катерина Степанкова та режисер фільму про депортацію кримських татар у 1944 року з півострова Крим Ахмет Сеїтаблаєв.

На сцену піднялися діти, щоб про-

читати вірші про війну і заспівати гімн України. Це було так зворушливо, що плакали діти і дорослі.

Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко подякував організаторам і присутнім за розуміння українського сьогодення і висловив надію, що ситуація вирішиться позитивно на користь України уже найближчим часом.

Головним спонсором заходу став заступник голови Всеукраїнської аграрної ради України Сергій Тарасов. Одна з учасниць події Юлія Федорко написала у соціальній мережі: „На всіх континентах, на відстані тисяч кілометрів українці є одним цілим! І всі ми хочемо миру нашій Україні – прекрасній країні, в якій живуть сильні і згуртовані люди! Завдяки таким як ви, у нас буде майбутнє! І нехай з нами завжди будуть віра і надія“. І любов, додала організаторка події Катерина Київська, яка подбала, щоб українські діти відпочили від війни.

Усі гроші, зібрані від продажу виробів, підуть на потреби одного з дитячих будинків сходу України.

Українські діти та Катерина Київська виконують гімн України. (Фото: Світлана Глаз)

Вшанували пам'ять Петлюри

Інна Нагорна

ПАРИЖ. – 25 травня виповнився 91 рік від загибелі з рук московського агента найвидатнішого сина України – Симона Петлюри. Українська громада Франції вшанувала пам'ять видатного українця і провела Панахиду біля його могили на цвинтарі Монпарнас в Парижі.

Слово про С. Петлюру вголосив о. Іван Радевич, священник Української автокефальної церкви св. Симона Зелота. Спогадами про трагічні події поділилася директор музею С. Петлюри Ярослава Йосипишин та бібліотекар Дарія Мельникович – доньки колишніх вояків Армії УНР.

На вшануванні пам'яті С. Петлюри був присутній син українського політичного і військового діяча Олега Штуля-Ждановича – Данило Штуль з дружиною.

Завідувач Літературного музею Уласа Самчука з Рівного Інна Нагорна подарувала для бібліотеки С. Петлюри в Парижі книги із серії „Бібліотечка Літературного музею Ула-

са Самчука в Рівному“, серед яких була і книга племінника С. Петлюри – Степана Скрипника „Сонечко починає знову“.

Біля пам'ятника Симона Петлюри в Парижі (зліва): Ярослава Йосипишин, Інна Нагорна, Дарія Мельникович, Данило Штуль.

СКУ засуджує вирок директорці Бібліотеки української літератури

5 червня Міщанський суд Москви засудив колишню директорку Бібліотеки української літератури Наталію Шаріну до чотирьох років позбавлення волі умовно за кримінальною справою про екстремізм і розтрату. Її звинуватили у розповсюдженні книг, які, на думку слідства, розпалюють ворожнечу щодо Росії. Вона заявила, що в бібліотеці від початку не було жодної екстремістської книги і 16 книг туди підкинули. Н. Шаріну затримали в жовтні 2015 року після обшуків у бібліотеці. За версією слідства, вона придбала книги публіциста Дмитра Корчинського, які визнані в Росії екстремістськими, і розмістила їх у відкритому доступі в бібліотеці. Світовий Конгрес Українців надіслав до „Свободи“ свою заяву з цього приводу.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) засуджує вирок Міщанського районного суду Москви від 5 червня 2017 року колишньому директору Бібліотеки української літератури в Москві Наталії Шаріній про умовне ув'язнення на чотири роки за політично вмотивованими звинуваченнями. Н. Шаріна була арештована 28 жовтня 2015 року після рейдів у Бібліотеці української літератури і в її квартирі та звинувачена в „розпалюванні національної ворожнечі чи ненависті“. З того часу вона була під домашнім арештом.

Відома правозахисна організа-

ція „Міжнародна амнестія“ заявила: „Засудження Наталії Шаріної за зберігання „екстремістських книжок“ демонструє цілковиту наругу над верховенством права та висвітлює недоліки у незалежності судової системи Росії“.

Світовий Конгрес Українців закликає міжнародне співтовариство, у тому числі всіх комісарів з людських прав і правозахисні організації, вжити негайних заходів у відповідь на це грубе порушення людських прав і зневагу до верховенства права та захистити фундаментальні свободи всіх національних меншин у Російській Федерації.

У фінській столиці прославили великих поетів

Валентина Олександренко

ГЕЛЬСІНКИ. – Увічнення пам'яті Тараса Шевченка й Лесі Українки 15 січня об'єднало полтавців та земляків у Фінляндії й Гадячі. У Посольстві України у Фінляндії вони відтворили магічність національних обрядів й згадали жертв оборонців рідного краю від російських агресорів на Донбасі.

Виступили актори-аматори Українського народного театру під художнім керівництвом головного режисера Ігоря Фрея. Голова обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ однієї із найстаріших книгозбірень – Центральної районної бібліотеки, яка носить ім'я великої доньки України

учасників урочистостей зі словами щирої вдячності за співпрацю й передала Послові України у Фінляндії Андрієві Олефірову патріотичні подарунки для юних представників української гетьманської громади. Вона вручила голові Товариства українців у Фінляндії Денисові Перцеву портрет Т. Шевченка роботи Дмитра Короля.

У Гадячі портрет Лесі Українки, який теж виконав Д. Король, 22 лютого став подарунком від автора й обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ однієї із найстаріших книгозбірень – Центральної районної бібліотеки, яка носить ім'я великої доньки України

На урочистому зібранні в Гельсінкі (зліва): Денис Перцев, Валентина Шемчук, Посол Андрій Олефіров. (Фото: Руслана Шучаліна)

Виставки з України – в Ізраїлі

Світлана Глаз

БАТ-ЯМА, Ізраїль. – 1 червня в Українському культурному центрі відкрилися виставки картин українських художників Світлани Крижевської „Моя Україна“ та Степана Химочки „Назустріч світлу дня“.

Це перші виставки мистців, чиї картини привезла до Ізраїля директор Одеського дому-музею Миколи Реріха Олена Петренко. Але це не перша виставка, яку організовує ця жінка. Як правило, О. Петренко саморуч перевозить роботи художників і фотографів, аби дати можливість ізраїльським шанувальникам українського мистецтва побачити їх.

С. Крижевська працює в жанрах портрета, пейзажу і натюрморту. Ведучими темами у творчості художниці є етнографія та народна культура України. Народилася вона у Харкові в родині художника. Живе і працює в Одесі, учасниця понад 200 виставок в Україні, Італії, Франції, Німеччині, Угорщині, Японії, Канаді, США.

Живописець-монументаліст С. Химочка народився 25 грудня 1936 року в селі Старокозаче Одеської області. Дід його Іван Химочка був родом з Миргорода, закінчив художню шко-

лу при Києво-Печерській Лаврі. С. Химочка – художник у третьому поколінні, учень Миколи Павлюка, Тетяни Яблонської, Діни Фруміної.

„Ізраїльтяни та етнічні українці країни можуть милуватися роботами українських художників і знайомитися з культурною спадщиною нашої країни“, – зазначила, відкриваючи виставки, другий секретар Посольства України в Ізраїлі Марина Панченко.

Світлана Крижевська. „Весняний день в Сатері“

Степан Химочка. „Білі коні“

Кияни гостювали в Ізраїлі

Світлана Глаз

БАТ-ЯМА. – 27 травня в Українському культурному центрі відбувся творчий вечір відомої української актриси театру і кіно, Народної артистки України, Героя України Ади Роговцевої, її доньки – режисера та акторки Катерини Степанкової і молодого режисера Ахтема Сеїтаблаєва.

Гості з Києва (зліва): Катерина Степанкова, Ада Роговцева і Ахтем Сеїтаблаєв. (Фото: Ісай Фуксман)

А. Роговцева зіграла десятки ролей в кіно та на сцені театру ім. Лесі Українки, де її донька ставить вистави, в яких грає мама. А. Сеїтаблаєв створив дві знакові художні кінострічки про депортацію кримських татар в 1944 році та рятування єврейських дітей в Криму в роки Другої світової війни.

Гості вечора побачили уривки з кількох вистав, які тепер ідуть на сценах Києва, познайомилися з цікавими сторінками біографії кінозірки, а також дізналися більше про її невтомну роботу на підтримку України.

Вона розповіла: „Ми з донькою ходили на Майдан і годували людей, співали з ними, розмовляли. А потім їздили в зону бойових дій, відвідували поранених в шпиталях, допомагали фінансово і словом. За це Росія звинуватила мене в зраді і заборонила мені в'їзд. Та тільки б і того лиха. Найбільша нагорода – це добре слово, погляд наших солдатів або дотик руки, як це було на сході. Ми відвідали шпиталь, де лежав молоденький хлопчик, але вже без ноги. Я присіла біля ного і поклала свою руку на те, що залишилося від ноги і сказала якісь заспокоїливі слова і вже хотіла прийняти руку. А юнак поклав свою руку на мою і каже: посидьте ще трішки. Це подяка. А дякувати маємо ми нашим воїнам за те, що вони бережуть Україну, бережуть нас. І вмирають за Україну“.

А. Роговцева привезла книги, які написала після смерті Костянтина Степанкова, з яким прожила багато років. Книга називається „Мій Кость“. Друга книга присвячена синові, теж Костянтинові, який помер раптово кілька років тому.

А. Роговцева не приховує свій вік, незабаром їй виповниться 80. Але вона завжди з посмішкою, з бажанням всіх обійняти, сфотографуватися і сказати добре слово.

А. Сеїтаблаєв відомий в Ізраїлі завдяки своїй останній картині „Чужа молитва“. На вечорі він представив свої фільми „Хайтарма“ про сталінську депортацію кримських татар, а також фільм „Чужа молитва“, що розповідає історію молодої кримськотатарської дівчини, яка під час окупації нацистами Бахчисарая врятувала життя 88 єврейських дітей. Врятувала двічі: спочатку від німців, коли дала всім дітям-євреям татарські імена, навчила татарської молитви, а потім від НКВД, коли депортували татар. Вона повернула дітям їхні імена і навчила їх єврейської молитви.

А. Сеїтаблаєв розповів, що Росія не дозволила знімати фільм в Криму і його фільмували в Грузії, де в знімальній групі працювали люди кількох національностей, різної віри і вони говорили на різних мовах. Але А. Сеїтаблаєв вважає: „Якщо у людини є віра, то немає значення якою мовою звучить молитва, головне аби вона звучала“.

Зустріч відбулася за програмою фестивалю „Україна та Ізраїль разом“ з участю ізраїльського добровольчого руху „Допомога“ та української благодійної організації „Стрічка надії“. Учасники вечора купували книги і фотографувалися з гостями з України.

Діяспора підтримує Україну

КИЇВ. – 7 червня відбулась зустріч активу організації „Вільні люди“ з віце-президентом ради Українських Державницьких Організацій Світу Борисом Потапенком, на якій обговорено питання „Чому варто підтримувати зв'язок з українською діаспорою?“. На прикладі власного життя, сенсом якого є безперервна боротьба за визволення та розбудову України, Б. Потапенко доводив, що світове українство – потужний інструмент, без єдності якого існування України в існуючих історичних умовах було б неможливим.

Як зазначив заступник керівника провуду „Вільних людей“ Сергій Кузан, підтримка Заходу – це не ефемерне поняття, а системна праця багатьох поколінь. Б. Потапенко – приклад людини, що все життя від-

дає боротьбі за Україну. Факт, що він тричі був у в'язниці через акції прямої дії в США і Канаді, спрямовані на актуалізацію українського питання, промовистіший за будь-які слова.

„У Канаді, від Торонто до Ванкуверу, проживає вже шосте покоління українців, яке народилось і виросло за межами батьківщини. Усі покоління не лише говорять українською мовою, плекають традиції та розбудовують свою громаду, а й всіляко дбають про українську державу. Не має значення, де українці фізично проживають, яким повітрям дихають, якою землею ходять. Україна – важлива для її діяспори. Це – ідея, передана від дідів, до батьків, дітей, онуків“, – зазначив Б. Потапенко.

„Вільні люди“

Зустріч активу організації „Вільні люди“ з Борисом Потапенком.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Львів вийшов на Свято Героїв

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 28 травня місто урочисто відзначило Свято Героїв, котрі у всі часи віддавали життя за Україну. В урочистостях взяли участь ветерани УПА, учасники нинішньої українсько-російської війни, члени Товариства політ'язнів та репресованих, добровольці, родини „Небесної сотні“, учасники Революції Гідності і медики Майдану, ліцеїсти Львівського державного ліцею ім. Героїв Крут та учні шкіл, студентська молодь, члени громадських патріотичних організацій, представники місцевої влади і чисельно зібрані львів'яни.

Святкування почалося з покладання квітів до пам'ятника Романові Шухевичеві у селі Білогорща, де загинув командир УПА. Опісля студенти Львівського державного університету фізичної культури пробігли 12-кілометрову естафету „Вогонь пам'яті Героїв“ до поля почесних поховань на Личаківському цвинтарі, де поховані учасники нинішньої війни. Там була відправлена Панахида за загиблими.

Потім урочистою ходою учасники пройшли від пам'ятника Тарасові Шевченкові до пам'ятника Степанові Бандері.

Ходу очолила кінна колона реконструкторів, одягнених у строї середньовічних лицарів, українських Січових Стрільців та козаків. Першими у колоні йшли львівські ветерани УПА та члени Товариства політ'язнів та репресованих.

Учасники несли два стяги – синьо-жовтий та червоно-чорний і транспаранти з гаслами: „Слава Україні! Героям слава!“, „Хто не знає свого минулого – той не вартий майбутнього“, „За нами Бог і з нами перемога!“.

Дорогою учасники урочистої ходи зупинялися і поклали квіти біля таблиць Романові Дашкевичеві, Олексі Гасинові, Патріярхові Йосифові Сліпому, пам'ятників Маркіянові Шашкевичеві та жертвам комуністичних злочинів, Михайлові Вербицькому і таблиць Р. Шухевичеві та Євгенові Коновальцеві.

Біля пам'ятника С. Бандері великий зведений хор, з представників різних районів Львівщини, виконав повну версію гімну України. Усі помолилися за загиблих героїв і хвилиною мовчання вшанували пам'ять про них.

Зі зворушливою промовою до присутніх звернулася Вікторія Дудин, донька загиблого на сході Андрія Дудина. Були вручені нагороди учасникам бойових дій, котрі зазнали поранень. Потім була мистецька програма.

Закінчилася урочистість спільним виконанням молитви „Боже, Великий, Єдиний“.

День Героїв у 1938 році започаткувала ОУН у пам'ять про загибель свого провідника Євгена Коновальця 23 травня 1938 року. А ще у травні загинули від руки убивць Микола Міхновський 3 травня 1924 року і Симон Петлюра 25 травня 1926 року.

Урочисте відзначення Свята Героїв. (Фото: Марта Осадца)

Спільно вшанували трагедію кримських татар

ЧЕРКАСИ. – До вшанування річниці депортації кримських татар 18 травня 1944 року приєднався Черкаський національний університет ім. Богдана Хмельницького, який організував 12 травня проведення круглого столу: „Крим і Україна: історія, сьогодення, перспектива“. А департамент освіти і гуманітарної політики міської ради провів показ для старшокласників у кінотеатрі „Україна“ фільму „Хайтарма“. У цих добрих справах брала участь обласна організація Спільки офіцерів України.

Голова Меджлісу кримськотатарського народу, народний депутат Рефат Чубаров, звертаючись до учасників круглого столу, нагадав про багатовікову історію, що об'єднувала два народи на одній території теперішньої України, схожі виклики і випробування, які поставали перед ними. Обидва народи пережили страшні сторінки своєї історії від спільного ворога – більшовицької неоліберії: Голодомор у 1932-1933 і депортацію у 1944 роках.

Тому і опір новітній окупації Росією Криму у 2014 році також був спільним: кримські татари, наскільки вистачало можливостей, перешкоджали захопленню Верховної Ради Криму, підтримували заблокованих українських вояків, залоги кораблів, допомагали їх сім'ям в евакуації на материкову частину України. І в подальшому, в економічному тиску на агресора,

громадському спротиві на окупованому півострові корінні кримчани робили і робитимуть все, щоб окупант на жодну мить не забув, що він на ворожій для нього українській території, сказав Р. Чубаров.

Заступник міського голови Ігор Коломєць і представник обласної організації Спільки офіцерів України капітан третьої ранги Олександр Калько, звертаючись до учнів старших класів черкаських шкіл перед переглядом фільму про депортацію кримськотатарського народу „Хайтарма“, нагадали, що народ, який не знає своєї історії, змушений буде її повторювати, що їх поколінню випала доля в недалекому майбутньому звільняти Крим і схід України, що ворог, якого показують у фільмі, у своїй суті не змінився і від розуміння цього залежатиме майбутнє української нації.

Представники Меджлісу кримськотатарського народу 30 квітня побували в селі Мельники і на хуторі Буда під час традиційного вшанування героїв Холодного Яру, яке цього року також присвячено і 100-літтю української революції. Ерфан Кудусов, звертаючись до гостей Холодного Яру, нагадав про багатовікову військову, економічну та культурну співпрацю українців і кримських татар.

Черкаська обласна організація Спільки офіцерів України

Представники Меджлісу кримськотатарського народу і Черкаської спілки офіцерів України 30 квітня в Холодному Яру.

Журналістів навчали європейських стандартів

Олександр Вівчарик

МРІЯ, Київська область. – 2-3 червня у селі Мрія (готель „Бабусин сад“) відбувся семінар для журналістів з різних регіонів України на тему „Угода про асоціацію Україна-Євросоюз: як працювати регіональному журналістові“.

Навчання українських журналістів останнім часом стало більш інтенсивним і насиченим. До нього підключилися не лише вітчизняні, а й багато закордонних організацій і фондів. Так, згаданий захід провели Академія української преси, український Центр

європейської політики та Фонд Конрада Аденавера – німецька дослідницька фундація, пов'язана з Християнсько-демократичним союзом.

Фонд заснований 1956 року як Товариство для християнсько-демократичної просвітницької роботи і перейменовані на честь колишнього канцлера К. Аденавера в 1964 році. Представництво в Україні утворене 1994 року задля політичних та економічних перетворень.

З цією метою Фонд уже здійснив понад 500 проектів, спрямованих на підтримку демократичного розвитку, побудову громадянського су-

спільства, ствердження вільних засобів масової інформації (ЗМІ) та консолідацію демократичних інститутів. Серед них і професійна освіта українських журналістів, які є важливим чинником у побудові громадянського суспільства, його консолідації.

Як наголосила у своєму слові на семінарі керівник Представництва Фонду К. Аденавера в Україні Іабреїле Бавман, для переконання потрібні факти і цифри, а їх громадянам надають журналісти-професіонали.

Щодо Асоціації Україна-ЕС журналісти самі повинні добре знати і розуміти, про що пишуть. Через це

регіональних журналістів і навчали, як писати в регіонах про реформи та євроінтеграцію, де і як треба брати інформацію, де шукати теми для цікавих матеріалів, розповіли про міти щодо ЕС.

Журналісти дізналися і про європейський досвід взаємодії ЗМІ та влади, європейські стандарти діяльності ЗМІ, методологію написання матеріалів. Їм також розповіли про реформування українських ЗМІ у відповідності до європейських стандартів. Семінар був дуже цікавим, насиченим і корисним. Адже з 11 червня Україна має з Європою безвізові взаємини, а це накладає на журналістів особливу відповідальність, як на представників четвертої влади.

НОВІ ВИДАННЯ

Нова книга про Дивізію „Галичина”

Роман Ференцевич

Michael-James Melnyk. „The History of the Galician Division of the Waffen-SS. Volume One: On the Eastern Front. April 1943 to July 1944”. „Volume Two: Stalin's Nemesis”. 2016. 795 стор.

28 квітня 1943 року, у Львові, була створена 14-та гренадерська (піхотна) Дивізія Збройних сил СС „Галичина”, яка проіснувала під такою назвою до 19 квітня 1945 року. Того дня Дивізію, яка тоді була розташована в Австрії, було перейменовано на 1-шу Українську Дивізію Української Національної Армії (1 УД УНА), і її очолив генерал Павло Шандрук. 25 квітня вояцтво Дивізії склало присягу на вірність Україні. П. Шандрук наказав Дивізії відійти з лінії фронту не пізніше 8 травня і форсованим маршем дістатися до окупаційних зон західних союзників – англійської та американської.

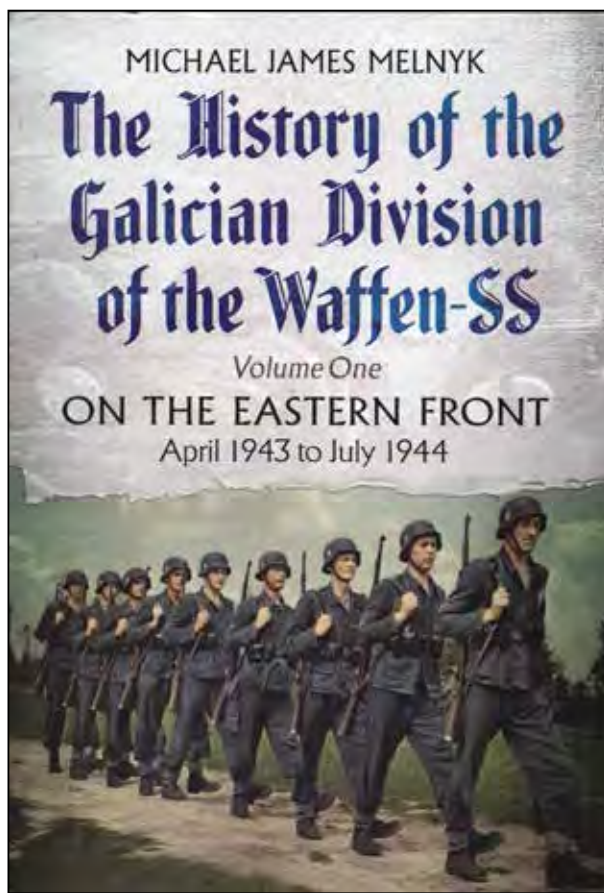
Більша частина Дивізії піддалася англійцям в околиці містечка Тамсвег в Австрії. Командування і меншу частину Дивізії інтернували американці у місцевості Радштадт. Зрештою англійці перемістили приблизно 12 тис. вояків Дивізії у табір військовополонених біля італійського міста Ріміні. Звідтіля їх перевезли в травні-червні 1947 року до Англії, де вони ще рік мусли працювати в сільськогосподарському секторі. Наприкінці 1948 року їх нарешті звільнили з полону.

Багато колишніх вояків роз'їхалася до США, Канади, Аргентини й Австралії; чимало залишилося у Великій Британії. Один з них, рядовий вояк Петро Мельник, одружився з шотландкою. Їхній син, історик Михайло Джеймс Мельник є автором книги.

Книга вийшла одночасно у двох томах, над якими автор працював 25 років й яка надрукована на 795 сторінках. Він не тільки вивчив усю надруковану спадщину дивізійників, як називають вояків і ветеранів Дивізії „Галичина”, а й поширив і доповнив її найновішою інформацією. М. Мельник вів листування з численними ветеранами Дивізії, розсіяними по світі, уточнюючи з ними ту чи іншу подію з життя Дивізії, роз'яснюючи її з різних аспектів.

З часом німецькі, британські та радянські військові й военні архіви стали відкритішими. Вивчаючи їх, М. Мельник надав історії про Дивізію додаткового і цікавого виміру.

У першому томі своєї праці він насаперед з'ясовує часами суперечливе тло, на якому було створено Дивізію „Галичина” і знайомить читача з причетними до цього персонажами. Далі він веде мову про тверде навчання новобранців Дивізії на великих німецьких військових полігонах у Гайдельгері і Нойгамері; окремі групи рекрутів проходили

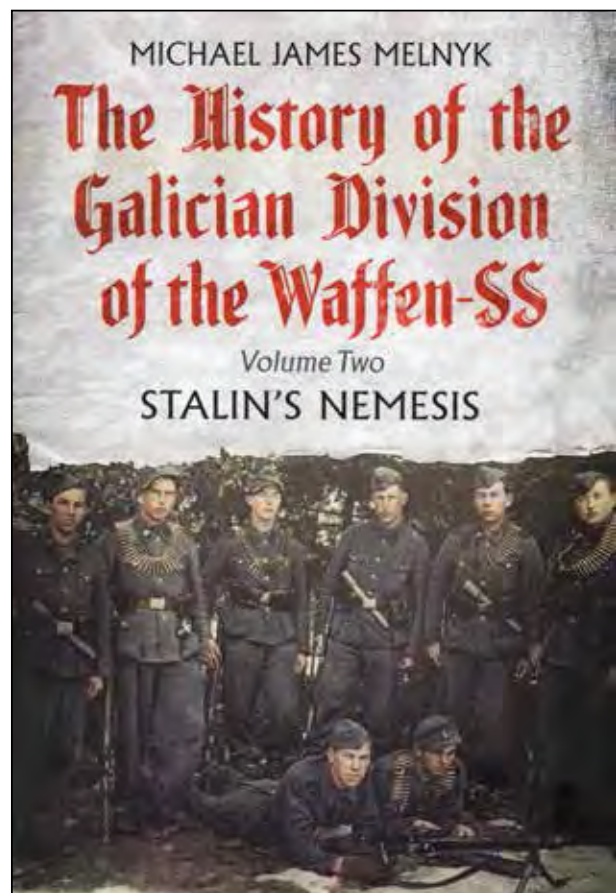

вишкіл в окупованій німцями Франції.

М. Мельник пише про хаос навколо довго невирішеного остаточного статусу Дивізії: чи має вона бути фронтовою військовою формацією, чи по суті вартовою? Дійсність швидко вирішила це питання: у зв'язку з критичною ситуацією на фронті, німецьке командування вирішило розташувати Дивізію „Галичина” на другій (запасній) лінії оборони, довжиною у 36 кілометрів біля міста Броди.

М. Мельник накресив широкий оперативнотактичний фон битви під Бродами, яка тривала з 13 по 22 липня 1944 року. Він детально описав хід боїв, окремі перемоги і невдачі, хаос і в кінці – поразку 22 липня. Німецький XIII Корпус перестав існувати, окремі групи українських дивізійників чинили опір трьом советським арміям аж до 24 липня. У бою під Бродами загинуло 38 тис. німецьких і українських вояків, 17 тис. здалися у полон. Частина вояків Дивізії „Галичина” поповнила УПА.

Другий том „Історії Дивізії „Галичина” М. Мельника включає розділи, в яких автор розглядає докладно реорганізацію Дивізії після Бродівської битви; розгортання Дивізії у Словаччині проти комуністичних партизанів; форсований марш Дивізії до Словенії і збройні операції проти Тітов-

ських партизанів у тій країні, та, вкінці, останні збройні дії на східному фронті проти радянських військ в Австрії.

Читачі довідаються нові деталі про те, як Дивізія вдалося уникнути примусової репатріації до СРСР, хто відвернув цю небезпеку. Автор також описав умови життя дивізійників, інтернованих англійцями протягом довгих трьох років. Крім того, автор подав нову інформацію про тих дивізійників, що їх британська військова розвідка, відома під скороченою назвою МІ 6 (Military Intelligence, Section 6) завербувала і вишколила для шпигунської діяльності за „залізною завісою”, зокрема в західній Україні. Через зраду ця операція закінчилась трагічно.

Зібравши протягом десятків років неперевершену колекцію джерельного матеріалу та величезну кількість фотографій, М. Мельник написав найґрунтовішу дотепер історію Української Дивізії „Галичина” – 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії.

Щоб купити це видання, можна звернутися електронною поштою до відділу книг компанії amazon.com/books.

Александрія, Вірджинія

ПОСТАТІ

Дивоквіти його душі

Володимир Рожко

Луцьку гімназію ім. Михайла Кравчука 30 років тому заснував, будував і очолює Олег Ковальчук. Тут навчається 1,100 дітей, працює понад 100 педагогів і серед них впродовж 14 років був Дмитро Іващенко, (8 листопада 1919-12 липня 2004), колишній політв'язень, якого запросив 9 березня 1992 року на посаду викладача директор гімназії О. Ковальчук. Тривалий час переслідуваний вчитель запрошення прийняв з великою радістю і чарівні квіти своєї душі дарував своїм вихованцям.

Д. Іващенко народився на Полтавщині, пройшов крізь буревії Другої світової війни, після демобілізації 2 лютого 1946 року приїхав до Луцька, працював у середній школі, одночасно завершив своє навчання перерване війною у

Одеському університеті та Луцькому педагогічному інституті ім. Лесі Українки. Одружився з Вірою Лукашівною – волинянкою, також вчителькою рідної мови і літератури.

1 вересня 1965 року на Волині пройшли арешти українських патріотів і першими заарештували Д. Іващенка, його студентів Лесю Ковальчук, Анастасію Панас, Мирославу Герасимчук та інших. Після семи-місячного перебування в слідчому ізоляторі Д. Іващенка засудили до позбавлення волі у концтаборі Яваса, Мордовія. Поруч були друзі-однодумці Богдан Горинь, Михайло Осадчий, Степан Гаврич та інші.

Після відбуття терміну повернувся до Луцька, працював вчителем у сільських школах до настання незалежності України. У луцькій гімназії знайшов розуміння, підтримку і сприяння директора О. Ковальчука, заступника Наталії Луцьок, всіх

викладачів. Заснував літературну студію „Первоцвіт” і майже 14 років був її керівником, виховав за цей час майстрів поезії і прози Софію Стасюк, Вікторію Литвак, Олену Пашук, десятки інших патріотів рідного слова України.

По собі Д. Іващенко залишив ряд методичних порад, розробок для своїх колег-педагогів, зокрема „Поради молодим вчителям” (Луцьк, 1998). Посіяні ним дивоквіти душі продовжують жити.

Мирослава Лігерко, вихованка літстудії, про її керівника у своєму дослідженні „Лукова доля” писала: „З душевною щирістю розкривав для дітей чарівний світ поезії та прози Д. Іващенко й виховав багато лавреатів обласних та республіканських конкурсів, членів Спілки письменників України”.

Літературну студію продовжує вести вчителька Галина Максимчук. Кожного року в літстудії навчається 15-20 учнів, а сам „Первоцвіт” у 2006 році отримав від Міністерства освіти і науки України звання „Зраз-

Дмитро Іващенко (1990-ті роки).

ковий художній колектив” і двічі вже його підтвердив. На честь Д. Іващенка в гімназії створено куточок „З любов'ю в серці”, де розміщено його фотографії та життєпис.

Борис Гудзяк...

(Закінчення зі стор. 10)

тися, що насправді важливе... Владика Любомир завжди відповідав мені, і за це я дуже вдячний. З різних причин я щороку був у Європі і старався завжди приїжджати у монастир Студитів в Римі. Згодом, у 1988 році, коли мені пощастило отримати стипендію на довше стажування в Україні, я мав честь інформувати Патріярха Любомира про те, як виглядає наша Церква в підпіллі, яке насправді радянсько-українське суспільство та які існують виклики для духовного життя.

Відтак, коли у 1980-их роках упродовж мого духовного та інтелектуального становлення наше спілкування тільки формувало-

ся, то вже у 1990-их роках воно переросло у співпрацю. Цікаво, що тоді Любомир Гузар ще не був таким затребуваним та відомим в Україні, але вже упродовж 1960-1970-их років був дуже шанованим священиком в Римі. Ми відчували цей скарб і максимально „експлуатували” його.

– Який внесок Блаженнішого Любомира у розвиток Українського Католицького Університету?

– Патріярх зробив фундаментальний внесок в розвиток корпоративної культури УКУ. Протягом першого року праці в Інституті історії Церкви ми часто їздили в монастир в Рудно, де на той час жив Патріярх Любомир, і проводили з ним весь день. Спілкувалися, молилися... Думаю, саме така практика – перебування упродовж дня з Патріярхом – вплинула на корпоративну культуру інституту. А власне, цей інститут був лабораторією для культури Львівської богословської академії, яка згодом і перетворилася в УКУ.

– Відомо, що Патріярх Любомир був великим авторитетом для християн різних конфесій, а також євреїв та мусульман. Як йому це вдавалося?

– Я думаю, все це тому, що його автентика і глибина були дуже переконливою і магнетичною. Тому що він справді жив духовним життям. Це не означає, що він був у всьому досконалий, а тільки те, що він спілкувався з Богом, слухав Його і посвячував на це багато часу. Зрештою він став монахом-студитом, щоб наблизитися до Бога. Весь цикл богослужіння, монаший ритм, час проведений в духовному читанні і молитовному осмисленні Святого Письма упродовж довгих років – все це формувало дуже глибоку натуру, надзвичайно чутливу до інших.

Люди відчували, що Блаженніший сприймає їх такими, якими вони є, але не тільки в діалектиці „ти-я”, а й у контексті цілого таїнства Божого буття, Божої присутності і Божої дії в нашому житті. Коли люди відчують, що інша людина сприймає їх як священну особу, як сотворіння Боже, як ту істоту, яка, властиво, є вічною і має образ і подобу Богу, то вони горнуть до цієї людини, відкривають своє серце до неї.

Владика Любомир мав цей великий дар – бути з Богом, і бути у реальному житті. Без страху і з відчуттям таїнства. Таким чином він піднімав до цього таїнства свого співбесідника. Не нав'язуючи, але так, як робив це Ісус – віддзеркалюючи Бога. Що кожен робив з цим знанням далі – це вже інше питання, але у Патріярха Любомира Бог не був примхливим карателем чи дріб'язковим суддею, а був великим, милосердним і таким, який бажає бути в стосунках з людиною. Людське серце відкривається на правдивого Бога. І в цьому сенсі люди бачили у Блаженнішому Любомирові Його відблиск.

– Що Патріярх Любомир бажав молоді?

– Бачите, молодість самого Патріярха не була легкою. Коли йому було шість років, розпочалася Друга світова війна, з пер-

шою радянською окупацією Львова. В той час люди не були певними щодо свого завтрашнього дня. Далі – жахиття німецько-нацистської окупації, переслідування євреїв та переїзд в Австрію, згодом до Америки, навчання в Італії... Щораз Блаженніший опинявся у іншому контексті, з новими психологічними і духовними труднощами. І як наслідок, він зрозумів, що потрібно працювати над собою, вчитися і не опускаючи руки.

Важливим для цього був приклад Митрополита Андрея, якого він досліджував, і Патріярха Йосифа, з яким він працював. Тобто біографія, монашество та інтелектуальне життя Патріярха Любомира просто змушувало працювати над собою, і цього він бажав молодій українській людині. Його головний заклик – знайти своє покликання і багато працювати, щоб реалізувати його.

Висока цінність проявляється у простих речах. Наприклад, бути привітним, слухати уважно, не обмежуватися лише своїми уявленнями, не шкодити, не мститися, не псувати свого внутрішнього життя негативними пристрастями, спрямованими проти інших людей. Але навпаки – трішки затамувати власне „я”, відкритися на твоє „ти” і допомогти там, де це можливо, зокрема духовною порадою. І цей персоналізм – це певна життєва дисципліна, яку кожен з нас повинен опанувати.

За таким принципом жив і Патріярх Любомир. У практичних питаннях він дещо затруднявся, можливо, не був особливим адміністратором, але в різний інший спосіб хотів допомогти людям, а отже, хотів бути людиною. І прагнення до такої широти перед Богом і перед ближнім було метою його життя.

– „Бути вільним – означає бути відповідальним”, – казав Патріярх. Як досягнути цю відповідальність?

– Відповідальність і свобода, свобода і відповідальність стосується всього нашого життя, нашої духовної і фізичної екології. Саме це визначає, яку атмосферу ми творитимемо довкола себе, як використовуватимемо час. Блаженніший постійно стояв перед словом Божим, яке настановляє, вказує, як бути вільним вповні і як нести відповідальність за це. Тому безумовними прикладом, еталоном для Патріярха Любомира був Ісус Христос. У ранішній чи вечірній молитві він духовно осмислював свій день, зустрічі, завдання, виклики, які ставали перед ним і старався у свободі відповісти на цю шоденну конкретику з року на рік. Відповідальність і свобода пов'язані з свідомістю, і він плекав цю свідомість про деталі, і до цього закликає і нас.

– Кого втратила Україна?

– Я б наполіг на тому, що ми не втратили Патріярха Любомира. Його спадщина і присутність є серед українського народу помітна більше, ніж будь-якої іншої постаті. Сьогодні є безліч відео з Патріярхом, інтерв'ю, текстів. Він провів багато зустрічей з політиками, вірянами, журналістами, науковцями... Мільйони людей чули і бачили його... Сьо-

годні перед нами закінчене цілісне життя з усіма своїми вершинами, випробуваннями, і ми покликані, отримавши цей дар, засвоїти життєствердні ідеї, які проповідував Патріярх.

У Патріярхові Любомирові відходить певна традиція, носіїв якої вже майже немає серед нас. Наприклад тих, які були близькими до Патріярха Йосифа Сліпого, які були не лише слухачами його проповідей, але які робили з ним спільну справу. Відходять ті, які зберігали шляхетні риси довоєнної галицької, австро-угорської культури і мали відчуття багатокультурності. Дай Боже, що не кожному треба втікати з континенту на континент, як це змушений був робити Патріярх, але він зумів максимально використати цю травму і обернути у цінний життєвий досвід.

Такий культурний букет, створений потоками української, польської, австрійської, а згодом американської та італійської культури, ще скоро не з'явиться. Так, Патріярх Любомир був один з нас, але він не ніс тих шрамів і комплексів, які радянський досвід залишив на багатьох.

Тому, думаю, усі похоронні відправи і процес прощання з Патріярхом були для українців надзвичайно важливими. Ми отримали нагоду у молитві перед Богом, перед духовним дзеркалом поставити питання: „Як ця людина зустріла життєві виклики, як використала Богом дані таланти, як поділилася цим з широкою спільнотою і як роблю це я?”

– Які повчання Патріярха Любомира Ви б назвали певним заповітом?

– Це його заклики до людяності, єдності, принципової порядності, які дуже просто висловлені. А ще заклики до добра і відкидання непотрібних речей... Любомир Гузар не мав маєтків, принципово відмовлявся від світських заходів, а згодом зрікся церковної влади через фізичну неміч. Але, маючи щораз менше, він ставав чимраз сильнішим. Відпускаючи те, що інші захоплюють, він ставав потужнішим. Тому усім своїм життям він засвідчував, що найбільша сила полягає не у фізичній зброї, грошах, посадах, а у духовних якостях, бо вони є трансцендентальні і проникають у все. Саме до такого стану свідомості він нас скеровував.

Маю надію, що з роками ці ідеї матимуть щораз більший резонанс. На жаль, часто слова людини стають більш переконливими після її смерті і тому ми майже завжди цінуємо видатних постатей більше, аніж їх сучасники. Але таїнство пам'яті про цих людей очищує. Ми залишаємо те, що обмежувало цих людей, певний контекст і дивимось на те, що для нас є життєдайним і корисним. Але це є тривалий процес. І можна бути певним, що у випадку з Патріярхом Любомиром, він відбудуватиметься ще довгі десятиліття.

– Якщо потрібно було б охарактеризувати Патріярха Любомира одним словом, то яке б воно було?

– Доброта. Він найбільше у житті хотів бути простою, доброю людиною і, без жодного сумніву, став нею.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3011

e-mail: mdrich@unamember.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страховання життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

НА ПРОДАЖ – \$95,000

Дуже чиста, 2-спальнева квартира/кондомініум, на першому поверсі, із зручним парковинням в Українському селі, Cedar Grove Lane, Somerset, NJ. Близько до Української Православної і Католицької церков.
Тел.: 908-642-8356

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency

631-764-5388

631-727-4071

Ukrainsistersag@gmail.com

**Looking to buy
a new car?**

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**

Виступить піаніст Віктор Марків

ТОЛАНД, Конектикат. – 23 червня у залі „Arts of Tolland“ виступить з концертом піаніст Віктор Марків. Концерт включатиме твори відомих композиторів, зокрема Мирослава Скорика і Сергія Рахманінова.

Піаніст народився у Гартфорді, Конектикат, і вперше почав брати лекції гри на піаніні з батьком Богданом Марковим. Пізніше здобув ступінь бакалавра, магістра та доктора музичного мистецтва у ряді відомих університетів. Одержав ряд стипендій і музичний грант на запис сольового диску від Наукового Товариства ім. Шевченка. В. Мар-

ків навчався з всесвітньо-відомими піаністами, а також виступав в майстер-клясах для Гаріка Олсона, Миколи Сука і Авадіна Прата, вивчав теорію та історію з рядом знавців.

Протягом літа 2008-2009 років В. Марків був керівником в співтоваристві мистецького табору для дітей з Університету Нью-Гейвен і художнім керівником серії концертів. У 2010 році В. Марків опублікував книгу „Життя та сольові твори для фортепіано українського композитора Мирослава Скорика“ („Едвін Меллен Прес“), яка доступна в 600 провідних наукових бібліотеках в усьому світі.

В. Марків – частий учасник благодійних заходів, одним з яких був благодійний концерт для Фонду допомоги дітям Чорнобиля.

Співпраця з сопрано Дженіфер Литвин сприяла записові компакт-диску 2010 року „Дует Литвин-Марків“, а також в лютому 2013 року був випущений сольовий компакт-диск В. Маркова. Він вів навчальні програми за кордоном для студентів в Севільї, Іспанія, і в міжнародному кампусі в Прато, Італія, був стипендіатом програми Фулбрайт в Україні, де давав концерти у Львові та Києві, читав лекції в Музичній Академії ім. Миколи Лисенка і Національному університеті ім. Івана Франка.

Департамент музики Університету Нью-Гейвен

Не руйнуймо Землю...

(Закінчення зі стор. 1)

світі. Пекін вже запевнив, що збереже вірність Паризькому документу.

Європа розчарована. Новообраний Президент Франції Емануель Макрон назвав рішення Д. Трампа „жахливою помилкою“. „Зміна клімату – одна з головних проблем нашого часу. Наш час зміню-

ється вдень і вночі, але зміна клімату – глобальна. Це торкається всіх людей на планеті, і якщо ми нічого не зробимо, наші діти зазнають лих міграції, воєн, злиднів. Це не те майбутнє, яке ми хочемо для себе, це не те майбутнє, яке ми хочемо для своїх дітей, це не те майбутнє, яке ми хочемо для нашого світу“, – з таким щирим розчуленням зареагував на крок Д. Трампа Е. Макрон.

Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо підкреслив, що його країна не зречеться досягнутого в Парижі порозуміння щодо кліматичних проблем. Колишній Президент США Барак Обама, один з надхненників Паризької угоди, висловив сподівання, що американське суспільство і американські підприємці не припинять зусиль в ім'я збереження екологічної рівноваги на нашій планеті.

Арнольд Шварценегер, відомий не лише як одна з американських кінозірок, але й як недавній і вельми успішний губернатор Каліфорнії, за якого у цьому штаті набули чинності нові стандарти в галузі охорони довкілля, зазначив, що захист навколишнього середовища не тільки не руйнує економіку, але й стимулює її дальший розвиток.

Протестуючи проти виходу США з Паризької угоди, Ілон Маск, засновник знаменитих компаній „Tesla“, „SpaceX“ і „PayPal“, відмовився бути дорадником Президента Д. Трампа з важливих питань науки і підприємництва.

Гідним вчинком відповів на поспішний крок Д. Трампа великий американський господарник-мільярдер, колишній міський голо-

ва Нью-Йорку Майкл Блумберг: він пожертвував 15 млн. дол. на дотримання Паризької кліматичної угоди.

В останній момент стало відомо, що Посол США в Китаї Дейвід Ренк подав у відставку саме через незгоду з рішенням Президента Д. Трампа про вихід з Паризької угоди щодо клімату.

Серед світових провідників знайшовся лише один, хто підтримував рішення Д. Трампа вийти з Угоди. Це – російський Президент Володимир Путін.

Все ж, що саме спонукало Президента Д. Трампа до цього непопулярного кроку? Не міг же він вдатися до нього без жодних на те підстав. Швидше за все, певні наукові кола переконали його в тому, що глобальне потепління є вигадкою екологів, які передусім зацікавлені у фінансовій підтримці їхніх рухів і течій. А насправді, мовляв, як би неправильно людство не поведилося щодо природи, Земля у незрівняно більшій мірі підлягає законам і закономірностям космосу, ніж вислідам безвідповідальної людської діяльності. То чи доцільно відмовлятися від вугілля у промисловості, позбуваючись мільйонів місць праці? Нехай димить собі, нехай люди працюють.

Логіка в подібних міркуваннях є, чимало авторитетних вчених справді вважають зміни клімату на нашій планеті ознакою певних космічних циклів, і з їхньою могутністю людська діяльність зрівнятися не може.

Та навіть якщо це справді так, чи робить це менш цінним бажання світової частини людства берегти Землю як наш спільний дім, як Божий дар?

Четар Дзерович...

(Закінчення зі стор. 6)

на у три пари коней, везли дорогий всім тягар. З боків йшло також стрілецтво. За домовиною ішов полковник Кравс зі своїм штабом, представники поодиноких відділів та товпа народу. На кладовищі похід здержується. Домовини знято з гармат. Побіч них з одного боку стоїть сивоголовий полковник, оточений старшинами, з другого боку духовенство, з третього маса народу, а недалеко від домовини стоїть почетна сторожа, неначе викута з мармору. Немає лише біля домовини ні мамі, ні тата найдорожчого сина, які у Львові не знають, не передчують, що нині їх дитину складають у гріб“.

А. Кравс наказав тимчасово похоронити А. Дзеровича в гробівці отців-єзуїтів на цвинтарі в Хирові. 21 березня 1920 року перевезено останки до родинної гробниці Дзеровичів на Личаківському цвинтарі в Львові. Українська громада Львова організувала величний похорон під час перепоховання А. Дзеровича. Домовину від брами до гробу несли Степан Федак старший, професор Кирило

Студинський та інші. А знаменитий промовець о. прелат Леонтій Куницький виголосив прощальну промову, за яку польська прокуратура потім притягнула його до судової відповідальності.

Два брати А. Дзеровича теж служили в УГА: Євген – санітарним хорунжим, а Богдан був ад'ютантом поручника Дмитра Блавацького, коменданта куреня в 4-ій Золочівській бригаді, опісля закінчив правничий факультет у Львівському університеті, працював адвокатом, ввійшов у США, похований на цвинтарі св. Андрія в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі.

Сестра Олександра-Марія закінчила гімназію Сестер Василіянок, вийшла заміж за майбутнього нотаря Лева Голінатого. В спільному шлюбі народились син Микола та дочка Таїса Богданська, відома в США українська піаністка-педагог. Лідія теж успішно закінчила гімназію, працювала вчителем-філологом, померла 2004 року у Львові, не доживши півроку до свого 100-ліття.

Це було високосвічене, ідейне, жертвне, золоте покоління, яке вклало свою вагому лепту в сьогодинішню незалежність України.

HOUSE FOR SALE

5521 Route 23C, Jewett, N.Y.

Reduced price of \$275,000.

3 bedrooms, 2 and 1/2 bathrooms. Immaculate turn-key condition, including bare essentials for immediate occupancy. Wrap-around porch, stone fireplace and beautiful mountain views. Close to Ukrainian Church and ski slopes.

Please contact Roma Rainey at 508-292-2090 or 518-589-1024.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 1062G Dnipro na 1/12 stor.

Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунок:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Пам'яті проф. Володимира Косика

12 червня у Франції після важкої тривалої хвороби відійшов у вічність довголітній провідний діяч ОУН (б) проф. Володимир Косик (Борис Марченко). Він народився 26 листопада 1924 року в селі Вацевичі біля Дрогобича. Під час Другої світової війни став учасником підпілля ОУН, був вивезений на примусові роботи до Німеччини. З 1948 року жив у Франції. Навчався і здобував наукові ступені в Українському Вільному Університеті в Мюнхені і у Сорбонні та в Інституті історії сучасних міжнародних взаємин.

В. Косик був засновником і редак-

тором журналу „Європейський Схід“. У 1956 році Провід Закордонних Частин ОУН призначив його редактором українських програм для „Радіо Тайпей“ на Тайвані, де він працював до 1960 року.

У 1961 році його обрали головою Об'єднання українців у Франції, тривалий час він очолював Тереновий провід ОУН, був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка.

З 1991 року часто відвідував Україну, читав спецкурси з історії України в багатьох університетах, був обраний почесним головою Центру досліджень визвольного руху. Наго-

роджений французькими та українськими державними нагородами.

В. Косик став автором багатьох наукових та публіцистичних праць з історії ОУН та УПА, вже в час Незалежності видав семитомний збірник німецьких документів про Україну, який дав можливість історикам вести аргументовані дискусії про події того часу.

Провід ОУН (б) висловлює глибокі співчуття рідним і близьким проф. Володимира Косика, низько схиляє голови перед його світлою пам'яттю.

Провід ОУН (б)

Св. п. Володимир Косик

Українці разом...

(Закінчення зі стор. 7)

їна здійснює серйозні реформи, щоб повністю відповідати європейським стандартам і знизити рівень корупції, а також просувати економічний розвиток.

Українська громада може пишатися славною історією СКУ. З кож-

ним роком СКУ стає сильнішим, більш активним та більш впливовим. СКУ і далі буде провідником української громади в діаспорі в захисті людських і національних прав усіх українців світу та співпрацюватиме з народом України, щоб взаємно забезпечити успіх України в захисті своєї незалежності і територіальної цілісності, що стане найбільш сучасною успішною

подією.

Станьте прихильником СКУ. Ваша жертва сьогодні надасть нам впевненість у тому, що СКУ буде рости і процвітати для добра сильного, сміливого, об'єданого і надхненного українського народу! Наше гасло одне: „Українці разом – майбутнє за нами!“

Просимо робити пожертви через інтернет: www.ukrainianworldcongress.org

або чеком на „Ukrainian World Congress“ (без надання довідок на звільнення від податків) чи на „Ukrainian World Foundation“ (з наданням довідок на звільнення від податків жертводавцям з Канади). Просимо висилати чеки на адресу: Ukrainian World Congress, 145 Evans Ave., Suite 207, Toronto, Ontario, Canada M8Z 5X8.

Хризанта Гентиш...

(Закінчення зі стор. 9)

доповненням фінансового звіту. Вона підкреслила, що на 31 грудня 2016 року музей мав 61 тривалий і 69 меморіальних фондів, що становить загальну суму 4,151,095 дол. За 2015-2016 роки надійшло 46,042.91 дол. пожертв. Музей має 1,700 членів з 57-ма відділами. Має добровольців, які працюють для придбання фондів. Крім згаданої праці, Д. Балко виконує адміністративні обов'язки, доглядає будинок, щоб справно функціонував. Місячний бюджет на утримання музею коливається від 50 до 60 тис. дол. Це включає тільки платні працівникам і утримання будинку, без витрат на виставки.

Г. Романишин звітувала про перевірку протоколу з попередніх зборів, відмітила, що протокол віддзекалоє перебіг зборів і запропонувала зборам його прийняти, що й сталося. Голова Контрольної комісії Лідія

Зайнінгер сказала, що комісія провирала працю музею, а зокрема фінанси, приходи і розходи, книги обліку і ствердила, що праця музею проводилась на професійній базі і є в найкращому порядку.

На основі заслуханих звітів відбулась дискусія. Були деякі зауваження щодо інвестицій музею, на які вичерпні вияснення подала скарбник З. Гафткович. Було запитання – чому не діє бібліотека і коли відбудеться виставка багатой колекції української вишивки, яку музей придбав від колекціонера Івана Бернацького? Голова Р. Голод на ці запитання подала відповіді.

Голова президії І. Куровицька запропонувала схвалити працю управи. Пропозицію прийнято одноголосно.

Через відсутність голови Номінаційної комісії Богдана Савицького Марко Бах звітував, що управа музею складається з 25 членів. Члени управи вибираються на три роки. Голову управи переобирають кожного року від громади. Два члени

від громади Адріян Геврик і Андрей Гарасимяк погодились залишитись на чергову каденцію. Номінаційна комісія запропонувала на голову музею Хризанту Гентиш. Пропозицію прийнято одноголосно. Обрано нових членів від громади: Христини Андрушків, Романа Граба й Олену Паславську. Контрольну комісію залишено без змін на чолі з Л. Зайнінгер.

Директор музею М. Шуст висловила подяку Р. Голод за успішну пра-

цю для добра музею і вручила китицю квітів, авдиторія заспівала „Многая літа“.

І. Куровицька подякувала учасникам за ділову участь і передала слово Х. Гентиш, яка подякувала за вибір і довір'я та заявила, що докладе всіх зусиль, щоб продовжити працю музею, подякувала М. Шуст та її довголітнім співробітникам Д. Балко, Любі Абрамюк-Волинець, Христині Певній, Ромі Ляброс, Гані Кріль-Пизюр й іншим.

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою, що 26 травня 2017 року відійшла у вічність дорогенька Мама, Бабуня і Сестра

св. п.
Дарія Мельникович-Рихтицька

народжена 19 серпня 1928 року в Західній Україні біля підніжжя Карпатських гір в місті Рожнітів.

Поетеса, довголітня громадська діячка, членка Національного Союзу Українських Письменників та Об'єднання Жінок ОЧСУ. Брала активну участь у жіночому русі та громадсько-політичному житті. Глибока любов до України охоплювала все її життя. Як тільки з'являлась можливість відвідати її найдорожчу Батьківщину, вона одразу пакувала валізи і відлітала в Україну, проводячи там багато місяців. Вона брала участь в численних літературних читаннях в усіх регіонах України, а також в Європі, США і Канаді. Особливо вона була рада зустрічам з молоддю. З під її пера вийшли сім збірок поезій. Свої поезії вона писала в стилі білого віршу.

У глибокому смутку залишились:

- донька - Тамара з чоловіком Марком
- син - Нестор
- донька - Ксеня з чоловіком Володимиром
- брат - Ігор з дружиною Джоен та дітьми Марком і Ерикою
- внуки - Віра з чоловіком Ериком, Олесь з нареченою Лорою, Ліночка
- правнучки - Ніна і Іва
- та ближча і дальша родина в Америці і на Україні

Похоронні відправи відбулися 3 червня 2017 року в церкві Непорочного Зачаття в місті Гемтремк. Похована 3 червня 2017 року на цвинтарі "Mt. Olivet" в Детройті, штат Мічиган.

Вічна їй Пам'ять!

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

**ЗАОЩАДЬТЕ
НА ПОЗИКАХ**

ПОСПІШІТЬ ТА ПОДАЙТЕ ЗАЯВКУ СЬОГОДНІ!

ЧАС ІДЕ ШВИДКО

НЕ ПРОПУСТІТЬ
ЗНИЖКИ

ВІДСОТКИ УСЬОГО ЛИШ

**Заявки на позики,
отримані протягом
вказаних дат,
отримають
відсоткові знижки**

Дати акції	19 червня – 1 липня	3 липня – 17 липня	
ПОЗИКИ НА НОВІ АВТО	1.49% APR*	1.74% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПОЗИКИ НА ВЖИВАНІ АВТО	3.25% APR*	3.50% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПЕРСОНАЛЬНІ ПОЗИКИ	9.99% APR*	10.99% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 36 МІСЯЦІВ

*Це не гарантія надання кредиту. Подача заявки та її схвалення є обов'язковими. Усі позичкові відсотки залежать від кредитного рейтингу на час подачі заявки та від терміну, на який видається позика. Під дану акцію підпадають тільки позики на авто (нові та вживані) та персональні позики та тільки нові позики. Перефінансовані позики не підлягають дії акції. Вказані вище відсотки надаються у демонстраційних цілях. Ваш відсоток може бути вищим та відсотки можуть бути змінені в рамках акції без попередження. Позики на вживані авто залежать від віку автомобіля та терміну позики. Відвідайте www.sumafcu.org або зателефонуйте до кредитної спілки по питаннях відсотків. APR = вартість позики у річному розрахунку.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Відвідайте нас онлайн www.sumafcu.org